

13.4.2018

A8-0056/ 001-001

MÓDOSÍTÁSOK 001-001

előterjesztette: Gazdasági és Monetáris Bizottság és Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Jelentés

Krišjānis Kariņš, Judith Sargentini

A8-0056/2017

A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése

Irányelvi javaslat (COM(2016)0450 – C8-0265/2016 – 2016/0208(COD))

Módosítás 1

AZ EURÓPAI PARLAMENT MÓDOSÍTÁSAI*

a Bizottság javaslatához

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló (EU) 2015/849 irányelv és a 2009/101/EK irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

* Módosítások: az új vagy módosított szöveget félkövér dőlt betűtípus, a törléseket pedig a ■ jel mutatja.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 50. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási, valamint terrorizmusfinanszírozási célú felhasználásának megelőzése tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv³ képezi a fő jogi eszközt. Ez az irányelv – amelyet 2017. június 26-ig kell átültetni – **megújított, átlátható, hatékony és átfogó jogi** keretbe helyezi a terrorista célokra történő pénz- és vagyonfelhalmozás kezelését azáltal, hogy előírja a tagállamok számára a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok azonosítását, megértését, mérséklését **és megelőzését**.
- (2) A közelmúltbeli terrorista támadások rámutattak a kialakulóban lévő új tendenciákra, különösen arra vonatkozóan, hogy a terrorista csoportok milyen módon finanszírozzák és hajtják végre műveleteiket. Egyre nagyobb népszerűségnek örvendenek egyes, alternatív pénzügyi rendszerekként működő modern technológiai szolgáltatások, amelyek kívül esnek az uniós jogszabályok hatályán vagy olyan mentességeket élveznek, amelyek ma már nem feltétlenül indokoltak. Lépést kell tartani a folyamatosan változó tendenciákkal, és ehhez további intézkedésekre van szükség **a pénzügyi tranzakciók és a gazdasági társaságok nagyobb átláthatóságának a megelőzésre irányuló hatályos uniós jogi kerettel összhangban történő biztosítása, a megelőzésre irányuló meglévő keret javítása és a terrorizmusfinanszírozás elleni hatékonyabb küzdelem** érdekében. **Fontos azt megjegyezni, hogy a megtett intézkedéseknek a kockázatokkal arányos mértékűeknek kell lenniük.**
- (2a) **Az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSZ), az Interpol és az Europol évek óta a szervezett bűnözés és a terrorizmus egyre fokozódó összefonódásáról számol be. Tekintettel a szervezett bűnözés és a terrorizmus egyre fokozódó összefonódására, a szervezett bűnhálózatok elleni küzdelemnek részét kell képeznie valamennyi olyan stratégiának, amelyet a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben alkalmaznak.**

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C [...], [...], [...] o.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. május 20-i (EU) 2015/849 irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 141., 2015.6.5., 73.

o.

A tűzfegyverek, a kábítószer, a cigaretta és a hamisított áruk tiltott kereskedelme, az emberkereskedelem, a védelmi pénz szedése és a zsarolás igen jövedelmező pénzszerzési forrás a terrorista csoportok számára, mivel ezekből minden évben megközelítőleg 110 milliárd euró jövedelmük keletkezik (a hamisított áruk kereskedelmét nem számítva ide). A terrorizmus és a szervezett bűnözés közötti kapcsolat, valamint a bűnözői és terrorista csoportok közötti kapcsolatok egyre nagyobb biztonsági fenyegetést jelentenek az Unió számára.

- (2b) *Az olyan cselekményeket is, mint egyebek mellett a pénzmosás, az illegális árukereskedelem, beleértve a nyersolaj, kábítószer, műalkotások, fegyverek és védett fajok tiltott kereskedelmét is, valamint a súlyos adócsalás és adókijátszás, jellemzően terrorcselekmények finanszírozásával összefüggésben követik el. A [terrorizmus elleni új irányelv] sérelme nélkül a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket e magatartások büntetendősége és annak biztosítása érdekében, hogy a terroristák és a terrorszervezetek ne hasznosíthassák az ezekből a bűncselekményekből származó nyereséget.*
- (3) Fenn kell tartani az (EU) 2015/849 irányelv célkitűzéseit, ugyanakkor ezen irányelv bármilyen módosításának összhangban kell állnia a terrorizmus és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén folyamatban lévő uniós fellépéssel, *tiszteletben tartva az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapvető jogokat és elveket, valamint tiszteletben tartva és alkalmazva az arányosság elvét.* Az európai biztonsági stratégia¹ *prioritásnak nyilvánította a terrorizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós jogi keret korszerűsítését, hangsúlyozva a terrorizmusfinanszírozás hatékonyabb és átfogóbb kezelését célzó intézkedések szükségességét, és rámutatott, hogy a pénzügyi piacokra való beszivárgás utat nyit a terrorizmusfinanszírozás előtt.* Az Európai Tanács 2015. december 17–18-i következtetései ugyancsak kiemelték, hogy minden területen további sürgős intézkedéseket kell végrehajtani a terrorizmusfinanszírozás ellen.
- (4) A Bizottság elfogadta a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról szóló cselekvési tervet², amely kiemeli az új kihívásokhoz való alkalmazkodásnak és az (EU) 2015/849 irányelv ennek megfelelő módosításának szükségességét.
- (5) Az uniós intézkedéseknek megfelelően tükrözniük kell a nemzetközi szintű fejleményeket és kötelezettségvállalásokat. Ezért figyelembe kell venni az ENSZ Biztonsági Tanácsának *a terrorizmus és a transznacionális szervezett bűnözés közötti kapcsolatról szóló 2195 (2014) határozatát*, a terrorista csoportok nemzetközi pénzügyi szervezetekhez való hozzáféréseinek megakadályozásáról szóló 2199 (2015) határozatát, *valamint a szankciók keretében az Iraki és Szíriai Iszlám Államra való kiterjesztéséről szóló 2253 (2015) határozatát.*
- (5a) *A pénzmosási tevékenységeket a készpénzügyletek széles körű felhasználásával hajtják végre. Az elmúlt években nagymértékben megnőtt az online bankszámlák és*

¹ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Európai Bizottságának – Az európai biztonsági stratégia, COM(2015)0185.

² A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – Cselekvési terv a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fokozásáról, COM(2016)0050.

más hasonló fizetési rendszerek elterjedtsége és használata, ami azt vonja maga után, hogy lehetőség van annak mérlegelésére, hogy uniós szinten anélkül vezessenek be korlátozást a készpénz-átutalásokra, hogy nagy terhet rónának a háztartásokra és a vállalatokra. A Bizottságnak értékelnie kell a készpénz-átutalásokra uniós szinten elfogadandó maximális küszöbérték nagyságát, lehetőséget hagyva a tagállamoknak arra, hogy alacsonyabb küszöbérték bevezetéséről döntsenek. Az értékelést ezen irányelv hatálybalépésének időpontjától számított két éven belül kell elvégezni. A pénzügyi rendszeren keresztül küzdelem kiegészítéseként a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása ellen az Unió hatáskörébe tartozó további releváns területekre, például a nemzetközi kereskedelemre és a fejlesztési együttműködésre irányuló politikákat és fellépéseket kell – a lehetőségekhez mérten – alkalmazni. E politikáknak és fellépéseknek arra kell törekedniük, hogy kiegészítsék, és ne pedig aláássák az Unió egyéb szakpolitikai céljait.

- (6) A virtuális és törvényes fizetőeszközök (tehát a törvényes fizetőeszköznek minősülő pénznemek) közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók és a virtuális fizetőeszközöket kezelő pénztárca-szolgáltatók nem kötelesek azonosítani a gyanús tevékenységet. A terrorista csoportok tehát pénzt tudnak utalni az uniós pénzügyi rendszerbe vagy a virtuális fizetőeszköz-rendszereken belül azáltal, hogy elrejtik az átutalást vagy bizonyos mértékű anonimitást élveznek ezeken a platformokon. Éppen ezért elengedhetetlen az (EU) 2015/849 irányelv hatályának bővítése, hogy az a virtuális pénzváltó platformokra és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra is kiterjedjen. Fontos, hogy az illetékes hatóságok képesek legyenek nyomon követni a virtuális fizetőeszközök használatát. Ez kiegyensúlyozott és arányos megközelítést eredményezne, egyben biztosítva a műszaki fejlődést és a nagymértékű átláthatóságot az alternatív finanszírozási formák és a szociális vállalkozások terén.
- (7) A virtuális fizetőeszközök hitelessége nem fog növekedni, ha azokat bűnözési célokra használják. Ebben az összefüggésben az anonimitás nem előny, hanem sokkal inkább hátrány lesz a piacon újonnan megjelenő és terjeszkedni kívánó virtuális fizetőeszközök számára. Az irányelv hatályának a virtuális pénzváltó platformokra és a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra való kiterjesztése nem oldja meg teljes mértékben a virtuális fizetőeszközökben végrehajtott ügyletek anonimitásával kapcsolatos problémákat, hiszen a felhasználók pénzváltó platformok vagy letétkezelő pénztárca-szolgáltatók igénybevétele nélkül is végezhetnek ügyleteket, így a virtuális fizetőeszközök használata jelentős részben továbbra is anonim marad. Az anonimitásból adódó kockázatok kezelése érdekében lehetővé kell tenni a nemzeti pénzügyi információs egységek számára, hogy összekapcsolják a virtuális fizetőeszközök címét és a virtuális fizetőeszköz tulajdonosának kilétét. Emellett részletesebben meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a felhasználók önkéntes önbevallás formájában nyilatkozatot tegyenek a kijelölt hatóságoknak.
- (8) A kiegészítő fizetőeszköz néven is ismert helyi fizetőeszközök, amelyek használata egy igen szűk hálózatra – például egy városra vagy régióra – és kevés felhasználóra korlátozódik, nem tekintendők virtuális fizetőeszköznek.
- (9) A kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban letelepedett természetes vagy jogi személyekkel való kapcsolatok tekintetében a tagállamoknak fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását kell előírniuk a kötelezett szolgáltatók számára

a kockázatok kezelése és csökkentése érdekében. E célból minden tagállam nemzeti szinten meghatározza a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokkal szemben alkalmazandó fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések típusát. Az egymástól eltérő tagállami megközelítések gyenge pontok kialakulásához vezetnek a Bizottság által kiemelt kockázatúként azonosított harmadik országokkal fennálló üzleti kapcsolatok kezelésében. A terroristák e hiányosságokat kihasználva pénzeszközöket juttathatnak az uniós pénzügyi rendszerbe, illetve onnan származó pénzeszközökre tehetnek szert. Fontos, hogy javuljon a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok Bizottság által összeállított jegyzékének hatékonysága, ami az ilyen országok uniós szintű harmonizált kezelése révén érhető el. A harmonizált megközelítésnek elsősorban a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedésekre kell összpontosulnia. A tagállamok és a kötelezett szolgáltatók számára mindazonáltal engedélyezni kell, hogy – nemzetközi kötelezettségeiknek eleget téve – a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseken kívül további enyhítő intézkedéseket is alkalmazzanak. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények megfelelő ellenintézkedések végrehajtására szólíthatják fel az érintett feleket annak érdekében, hogy biztosítsák a nemzetközi pénzügyi rendszer védelmét az országokkal kapcsolatos folyamatos és nagymértékű pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal szemben. A tagállamoknak az ellenintézkedésekre *és ajánlásokra* vonatkozó felhívásokat – például a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) felhívásait – figyelembe véve további enyhítő intézkedéseket kell elfogadniuk és alkalmazniuk a Bizottság által kiemelt kockázatúként azonosított harmadik országokkal szemben, *valamint figyelembe kell venniük a nemzetközi megállapodásokból eredő kötelezettségeket. A kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokkal szembeni ellenintézkedések mellett a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre az EGT-országokban és a harmadik országokban létrehozott rendszerek átfogó értékelése szükséges előfeltétele annak, hogy a belső piachoz való hozzáférés céljából megadják az engedélyt és elismerjék az egyenértékűséget. A belső piachoz való hozzáférés általánosan korlátozható, illetve bizonyos ágazatok és kötelezett szolgáltatók tekintetében korlátozható, amennyiben gyenge pontokat azonosítanak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem rendszerében.*

- (9a) *Mind az Unió és tagállamai, mind a harmadik országok közös felelősséget viselnek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben. A harmadik országokkal folytatott együttműködésnek fokozottabban a fejlődő országok pénzügyi rendszerei és közigazgatása megerősítésére kellene összpontosítania, hogy fokozottabban részt vehessenek az adóreformok globális folyamatában, továbbá a pénzügyi bűncselekmények és a kapcsolódó illegális tevékenységek megakadályozása, valamint a pénzmosás elleni olyan mechanizmusok végrehajtása érdekében, amelyek hozzájárulnának a más országokkal folytatott jobb információcseréhez a csalások és terroristák azonosítása céljából.*
- (10) A pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos veszélyek és sebezhető pontok gyorsan változó jellegére tekintettel az Uniónak integrált megközelítést kell elfogadnia a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet szolgáló nemzeti rendszerek uniós szintű követelményeknek való megfelelését illetően, és mérlegelnie kell e nemzeti rendszerek hatékonyságának értékelését. Az uniós követelmények nemzeti rendszerekbe való helyes átültetésének, hatékony végrehajtásának és az érintett területen egy szilárd megelőző rendszer kialakítására

vonatkozó képességének nyomon követése céljából a Bizottságnak a nemzeti kockázatelemzési rendszerekre kell alapoznia értékelését, amely nem érintheti a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények – például az FATF vagy a pénzmosás elleni intézkedések értékelését vizsgáló szakértői bizottság (MONEYVAL) – értékeléseit. *A pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem terén illetékes európai szervezeteknek és standardalkotó intézményeknek szorosan együtt kell működniük a tagállamokkal, hogy létrehozzák a nemzeti kockázatelemzési rendszerek értékelésére szolgáló közös mutatók készletét, valamint a harmonizált megelőző intézkedéseket.*

- (10a) *Az uniós követelmények nemzeti rendszerekbe való átültetésének nyomon követése nem elégséges annak biztosításához, hogy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem nemzeti rendszerei eredményesen lépjenek fel a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási tevékenységekkel szemben, mivel a hiányosságok gyakran a szabályok nem hatékony végrehajtásából erednek. E tekintetben a belső piac szempontjából alapvető fontosságú, hogy a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok további hatáskörökkel rendelkezzenek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem nemzeti rendszerei és a nemzeti szabályok végrehajtását és érvényesítését nyomon követő uniós keret következetességének értékelésére. Az európai felügyeleti hatóságoknak további hatásköröket kell kapniuk a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén, beleértve az arra vonatkozó hatásköröket is, hogy helyszíni értékeléseket végezzenek a tagállamok illetékes hatóságainál, kikényszerítsék a megfelelés értékelése szempontjából releváns információk feldolgozását, ajánlásokat adjanak ki a javító intézkedésekre, nyilvánosságra hozzák ezeket az ajánlásokat, és meghozzák az ajánlásaik hatékony végrehajtásának biztosításához szükséges intézkedéseket.*
- (10b) *A pénzmosás és az adókijátszás egyre inkább kereskedelmi ügyleteken keresztül, az ár, a mennyiség vagy a minőség manipulálásával történik. A pénzügyi és adózási átláthatóság az uniós kereskedelempolitika elsődleges prioritása, és ezért a pénzmosást és adókijátszást megengedő országoknak semmilyen kereskedelmi kiváltságot nem szabad megadni.*
- (10c) *„A mindenki számára előnyös kereskedelem” elnevezésű stratégiával összhangban további hatékony intézkedéseket kell hozni a szolgáltatások kereskedelmére vonatkozóan a szolgáltatások illegális pénzmozgásokra való felhasználásának megakadályozása érdekében, szem előtt tartva, hogy az áruk és szolgáltatások fejlődő országokkal folytatott szabad kereskedelme növeli a pénzmosás veszélyét, valamint hogy a szolgáltatások terén az adóparadicsomokkal folytatott uniós kereskedelem a hasonló országokhoz képest hatszor nagyobb, míg az áruk kereskedelme terén nem tapasztalható ekkora eltérés.*
- (10d) *Az ezen irányelv hatálybalépésétől számított egy éven belül a Bizottságnak jelentést kell készítenie a tagállamok részére a harmadik országokkal már hatályban lévő uniós kereskedelmi megállapodások pénzügyi szolgáltatásokról és intézményekről szóló fejezeteinek esetleges joghézagairól, különösen a „beruházás” és az „intézmény” fogalom meghatározását, a prudenciális kivételek hatályát és időkorlátait, a kereskedelmi megállapodások részes felei közötti pénzutalások felső*

korlátainak meglétét, illetve hiányát, ezen átutalások megengedett pénznemeit, a banktitok megerősítését és az adatvédelmi rendelkezések meglétét illetően.

- (10e) *A jövőbeli kereskedelmi megállapodások pénzügyi szolgáltatásokról és letelepedésről szóló fejezeteinek a be nem jelentett pénzeszközöket nagy eséllyel tartalmazó termékek kizárása érdekében a beruházás leszűkített meghatározását kell tartalmazniuk; a kereskedelmi megállapodás hatálya alá tartozó területeken gondoskodni kell az ott létrehozott, működő vagy onnan irányított vállalatok, bizalmi vagyongazdálkodók és hasonló jogi konstrukciók tényleges végső tulajdonosaira vonatkozó adatok nyilvános nyilvánartartásának létrehozásáról; az adatvédelmi szabályokkal és a nyílt hozzáférésű adatok standardjaival összhangban meg kell állapodni a pénzügyi forgalom ellenőrzésére vonatkozó együttműködésről és meg kell szüntetni a banktitkot; ki kell terjeszteni a prudenciális kivételek hatályát és időkorlátait a „fizetési mérleg egyensúlyhiányán” túlmenően, és a „legnagyobb igényekre” vonatkozó vállalásokat kötelező rendelkezésekkel kell felváltani.*
- (11) Az általános célú előre fizetett kártyák – **amelyek társadalmi értékkel bíró eszköznek tekinthetők** – jogszerű célokra felhasználható, a pénzügyi kirekesztés felszámolását elősegítő eszközök. A nem névre szóló előre fizetett kártyák ugyanakkor könnyűszerrel felhasználhatók terrorista támadások és infrastruktúrák finanszírozására. Ezért kulcsfontosságú, hogy megszűnjön **annak a lehetősége, hogy ezen eszközöket a terroristák, a terrorista szervezetek, valamint a terrorizmus támogatói és egyéb közvetítők és segítők terrorizmusfinanszírozásra használják fel**, mégpedig azon küszöbértékek és maximális összegek csökkentése révén, amelyek alatt a kötelezett szolgáltatók eltekinthetnek az (EU) 2015/849 irányelvben előírt bizonyos ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásától. Elengedhetetlen tehát az általános célú, nem névre szóló előre fizetett kártyákra vonatkozó jelenlegi küszöbérték csökkentése ■, amit az általános célú előre fizetett eszközök használatához fűződő fogyasztói érdekek megfelelő tiszteletben tartása mellett, és az ilyen eszközöknek a társadalmi és pénzügyi kirekesztés felszámolása céljából történő felhasználásának korlátozása nélkül kell megvalósítani.
- (12) Míg az Unióban kibocsátott, nem névre szóló előre fizetett kártyák használata alapvetően kizárólag az Unió területére korlátozódik, addig a harmadik országokban kibocsátott hasonló eszközök esetében ez nincs mindig így. Ezért fontos biztosítani, hogy az Unión kívül kibocsátott, nem névre szóló előre fizetett kártyák csakis akkor legyenek használhatók az Unióban, ha úgy tekinthető, hogy eleget tesznek az uniós jogban meghatározottakkal egyenértékű követelményeknek. E szabály bevezetésének teljes mértékben összhangban kell állnia a nemzetközi kereskedelem terén fennálló uniós kötelezettségekkel, különösen a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezmény rendelkezéseivel.
- (13) A pénzügyi információs egységek fontos szerepet játszanak a terrorista hálózatok pénzügyi műveleteinek azonosításában – különösen a határokon átnyúló ügyleteket illetően – és pénzügyi támogatóik felderítésében. **A terrorista bűncselekmények támogatásának, illetve a terrorszervezetek hálózatainak és rendszereinek felderítésében alapvető fontosságúak lehetnek a pénzügyi nyomozások.** Az előíró jellegű nemzetközi standardok hiányából adódóan a pénzügyi információs egységek feladatai, illetékessége és hatáskörei továbbra is lényeges eltéréseket mutatnak. **A tagállamoknak törekedniük kell a terrorizmussal kapcsolatos pénzügyi nyomozások**

lefolytatására vonatkozó hatékonyabb és koordináltabb megközelítés biztosítására, ideértve a virtuális fizetőeszközökkel való visszaélésekre vonatkozó nyomozásokat is. A **jelenlegi** különbségeknek azonban nem lenne szabad befolyásolniuk a pénzügyi információs egységek tevékenységét – különösen ami az arra vonatkozó képességüket illeti, hogy megelőző elemzéseket készítsenek a hírszerzési, nyomozási és igazságszolgáltatási feladatokat ellátó valamennyi hatóság számára – és az általuk folytatott nemzetközi együttműködést. A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni az információhoz való hozzáférést és a zökkenőmentes információcserét, többek között a bűnüldöző hatóságokkal kialakított megfelelő együttműködés keretében. A bűncselekménygyanús esetekben – különösen a terrorizmusfinanszírozás összefüggésében – mindenkor biztosítani kell a közvetlen és gyors, indokolatlan késedelmektől mentes információáramlást. Nélkülözhetetlen tehát, hogy a hatáskörök és a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés tisztázása révén fokozódjon a pénzügyi információs egységek tevékenységének eredményessége és hatékonysága.

(13a) A nemzeti pénzügyi információs egységek között jelenleg fennálló együttműködési nehézségek áthidalása érdekében létre kell hozni egy uniós pénzügyi információs egységet, hogy a határokon átnyúló ügyekben koordinálja, segítse és támogassa a tagállamok pénzügyi információs egységeit. Ez egyben különösen megfelelne egy integrált uniós pénzügyi piacnak, és hatékony eszköz lenne a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben a belső piacon. Továbbra is a tagállamok pénzügyi információs egységei lennének elsődlegesen felelősek a gyanús ügyletekről szóló bejelentések átvételéért, elemzéséért és a nemzeti illetékes hatósághoz való továbbításáért. Az uniós pénzügyi információs egység támogatná ezeket a tagállamokat különösen az információcsere biztosításához szükséges technikai infrastruktúra fenntartásában és fejlesztésében, segítve őket a határokon átnyúló ügyek közös elemzésében és a stratégiai elemzésben, és összehangolná a tagállamok pénzügyi információs egységeinek munkáját a határokon átnyúló ügyekben.

(14) A pénzügyi információs egységek számára lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól megszerezhessék a feladataik ellátásához szükséges valamennyi információt. Az információhoz való akadálytalan hozzáférés meghatározó jelentőséggel bír a pénzmozgások megfelelő nyomon követésének, valamint a tiltott hálózatok és pénzmozgások korai felderítésének biztosítása szempontjából. Amennyiben a pénzügyi információs egységek pénzmosás gyanúja miatt kiegészítő információkat kérnek a kötelezett szolgáltatóktól, a gyanú alapulhat a pénzügyi információs egységnek tett, gyanús ügyletre vonatkozó előzetes bejelentésen, vagy más eszközökön, például a pénzügyi információs egység saját elemzésén, az illetékes hatóságoktól származó információkon, vagy egy másik pénzügyi információs egység birtokában lévő adatokon. A pénzügyi információs egységek számára ezért lehetővé kell tenni, hogy bármely kötelezett szolgáltatótól **a feladataik megfelelő teljesítéséhez szükséges pénzügyi, közigazgatási és bűnüldözési információt** szerezhessenek, akár az adott kötelezett szolgáltató által tett előzetes bejelentés hiányában is. Biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik uniós pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak ehhez az információhoz, és megszerezhesék azt a kérelmező pénzügyi információs egységgel.

- (14a) *A jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a hitel- és pénzügyi intézmények ezen irányelvnek való megfelelését felügyelő illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük az együttműködésre és a bizalmas információk cseréjére. E célból ezen illetékes hatóságoknak megfelelő jogalappal kell rendelkezniük a bizalmas információk cseréjére és a lehető legszélesebb körű együttműködésre, összhangban az ezen a területen alkalmazandó nemzetközi szabványokkal.*
- (14b) *A hitel- és pénzügyi intézményekkel kapcsolatos, prudenciális jellegű információk, mint például az igazgatók és részvényesek szakmai alkalmasságával és üzleti megbízhatóságával kapcsolatos információk, a belső kontrollmechanizmusokra, az irányításra vagy a megfelelésre, valamint a kockázatkezelésre vonatkozó információk gyakran elengedhetetlenek az ilyen intézményeknek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szempontjából történő megfelelő felügyeletéhez. Ez fordítva is igaz, hiszen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó információk is fontosak ezen intézmények prudenciális felügyeletéhez. Ezért a bizalmas információk cseréjét, valamint a hitel- és pénzügyi intézményeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása tekintetében felügyelő illetékes hatóságok és a prudenciális felügyeleti szervek közötti együttműködést nem akadályozhatja az olyan nem szándékos jogbizonytalanság, amely az explicit rendelkezések hiányából fakad ezen a területen. A jogi keret ilyen jellegű pontosítása annál is fontosabb, mivel a prudenciális felügyeletet sok esetben olyan felügyeleti szervekre – például az Európai Központi Bankra – bízzák, amelyek nem foglalkoznak a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel.*
- (15) Ha a pénzügyi információs egységek és az egyéb illetékes hatóságok késve férnek hozzá a bank- és fizetésiszámla-tulajdonosok és a **széfek, különösen az anonim széfek tulajdonosainak** kilétére vonatkozó információkhoz, az hátráltatja a terrorizmussal összefüggő pénzáttalások felderítését. Az ugyanazon személy tulajdonában lévő bank- és fizetési számlák, **valamint széfek** azonosítását lehetővé tevő nemzeti adatok töredezettek, ezért a pénzügyi információs egységek és más illetékes hatóságok számára nem elég gyorsan hozzáférhetők. E tekintetben kulcsfontosságú, hogy minden tagállamban létrehozzanak egy központi automatizált mechanizmust – például nyilvántartást vagy adat-visszanyerési rendszert –, amely hatékony eszközként biztosítja a bank- és fizetésiszámla-tulajdonosok, **a széftulajdonosok**, a meghatalmazottak és a tényleges tulajdonosok kilétére vonatkozó információkhoz való, időben történő hozzáférést.
- (15a) *Az ingatlan vagyontárgyak, például épületek és földek birtoklásáról és ellenőrzéséről nem állnak rendelkezésre információk minden tagállamban, valamint nincsenek összesített adatok az életbiztosítások kedvezményezettjeiről. Ingatlanügyletek és életbiztosítási termékek igénybevételével is végeznek pénzmosási tevékenységeket. Ezen információk nyomon követéséhez és a nyomozati szakasz támogatásához kulcsfontosságú, hogy minden tagállamban központi automatizált mechanizmusokat, például nyilvántartást vagy adat-visszanyerési rendszert hozzanak létre. A tagállamok hatóságainak megfelelő időben hozzáférést kell kapniuk ezekhez az adatokhoz, hogy elvégezzék a határokon átnyúló ellenőrzéseket és adatkéréseket.*

- (15b) *A pénzmosást és a terrorizmusfinanszírozást lehetővé tévő folyamatos technológiai változásokra tekintettel javasolt létrehozni egy megfigyelésre, koordinációra és technológiai előrejelzésre irányuló uniós eszközt, amely segíti a különböző pénzügyi információs egységek munkáját.*
- (16) A magánélet tiszteletben tartása és a személyes adatok védelme érdekében az ilyen nyilvántartások csak a pénzmosással kapcsolatos nyomozások lefolytatásához minimálisan szükséges adatokat tartalmazhatják. Az érintetteket tájékoztatni kell arról, hogy adataikat rögzítették és a pénzügyi információs egységek számára hozzáférhetővé tették, valamint kapcsolattartó pontot kell kijelölni a betekintéshez és a helyesbítéshez való joguk gyakorlása érdekében. Meg kell határozni a nyilvántartásokban rögzített személyes adatok maximális adatmegőrzési idejét, és rendelkezni kell az adatmegsemmisítésről arra az esetre vonatkozóan, amikor a megjelölt cél érdekében már nincs szükség az információkra. A nyilvántartásokhoz és adatbázisokhoz való hozzáférést a szükséges ismeret elve alapján korlátozni kell.
- (17) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem szempontjából meghatározó jelentőségű a természetes és jogi személyek adatainak pontos azonosítása és ellenőrzése. Az ügyletek és fizetések digitalizálására vonatkozó legújabb technikai fejlesztések lehetővé teszik a biztonságos online vagy elektronikus azonosítást, és figyelembe kell venni a 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott ilyen azonosítási eszközöket, **valamint bármely más, olyan új technológián alapuló távoli azonosítási eszközt, amely az e-IDAS jelentős megbízhatósági szintjével egyenértékű megfelelő védelmi szintet biztosít**, különös tekintettel a bejelentett elektronikus azonosítási rendszerekre és eszközökre, amelyek magas szintű biztonságos eszközök és irányadónak tekinthetők a nemzeti szinten kialakított azonosítási módszerek értékelésekor. Ebből adódóan kulcsfontosságú, hogy a személyazonosság megállapításának érvényes eszközeiként ismerjék el az eredeti dokumentumok elektronikus másolatait, továbbá az elektronikus állításokat, igazolásokat és hitelesítő adatokat. **Ezen irányelv alkalmazása során figyelembe kell venni a technológiasemlegesség elvét.**
- (17a) *Az Európai Unió Hálózat- és Információbiztonsági Ügynökség (ENISA) az EU hálózat- és információbiztonsági szakértelmének központja, és az ENISA-t fel kell jogosítani a bűnüldöző hatóságokkal való akadálytalan információcserére, lehetővé téve a kiberbiztonsági együttműködést, amely fontos szerepet játszik a bűnözői tevékenységek, köztük a terrorizmus finanszírozásával szembeni küzdelemben.*
- (17b) *Fel kell szólítani az Európai Bankhatóságot (EBH) átláthatósági gyakorlatának korszerűsítésére, hogy az meg tudja birkózni a jelen kihívásaival is, és hatékonyabban meg tudja akadályozni a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára történő felhasználását.*
- (18) A tényleges tulajdonlást illetően az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikke (6) bekezdésének a) pontjában meghatározott küszöbérték nem tesz különbséget a tényleges kereskedelmi gazdasági társaságok és az aktív üzleti tevékenységet nem folytató, többnyire a pénzeszközök vagy a bevételek és a tényleges végső tulajdonos közötti közvetítő struktúráként használt jogi megoldások között. Ez utóbbiak tekintetében könnyű megkerülni a küszöbértéket, ami azt eredményezi, hogy elmarad azon természetes személyek azonosítása, akik a jogi személy végső tulajdonosai vagy

irányítói. A társaság formájában működő közvetítő struktúrák tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk egyértelműbbé tétele érdekében meg kell határozni a tulajdonlás fennállására vonatkozó konkrét küszöbértéket. ***A küszöbértéknek elég alacsonynak kell lennie ahhoz, hogy a legtöbb helyzetre kiterjedjen.***

- (19) A hatályos keret a meglévő ügyfelek felülvizsgálatát kockázatalapú megközelítésbe helyezi. Mivel azonban egyes közvetítő struktúrák esetében magasabb a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a kapcsolódó alaphüncselekmények kockázata, ez a megközelítés nem feltétlenül teszi lehetővé a kockázatok időben történő feltárását és értékelését. Ezért fontos biztosítani, hogy a meglévő ügyfelek egyes, világosan meghatározott kategóriái tekintetében módszertani alapú nyomon követés is megvalósuljon.
- (20) A tagállamoknak jelenleg gondoskodniuk kell arról, hogy a területükön létrehozott jogi személyek megfelelő, pontos és naprakész információkat szerezzenek a tényleges tulajdonosaikról, és ezeket az információkat megőrizték. A tényleges tulajdonosra vonatkozó pontos és naprakész információk szükségessége alapvető tényező azon bűnözők felderítése szempontjából, akik kilétüket egyébként valamely társasági struktúra mögé rejthetik. A globálisan összekapcsolt pénzügyi rendszer megkönnyíti a pénzeszközök elrejtését és világszintű mozgatását, és a pénzmosásban és terrorizmusfinanszírozásban részt vevők, valamint más bűnözők egyre inkább ki is aknázzák ezt a lehetőséget.
- (21) Tisztázni kell, hogy milyen konkrét tényező alapján határozható meg a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és hasonló, társulás jellegű jogi megoldások tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk nyomon követéséért és nyilvántartásáért felelős tagállam. Annak elkerülése érdekében, hogy a tagállami jogrendszerek közötti eltérések miatt bizonyos bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciókat ***és hasonló jellegű jogi megoldásokat*** egyik tagállam se kövessen nyomon, illetve vegyen nyilvántartásba, ***illetve a belső piac torzulásának megelőzése céljából*** minden bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciót és hasonló, társulás jellegű jogi megoldást, ***többek között a Treuhand, Stiftung, Privatstiftung, Usufruct, Fiducia vagy Fideicomiso elnevezésű konstrukciókat a létrehozásuk, igazgatásuk vagy működésük*** helye szerinti tagállamban kell nyilvántartásba venni. ***Ezeket a konstrukciókat kötelezni kell a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk feltárására.*** A bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók ***és hasonló jellegű jogi megoldások*** tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk hatékony nyomon követése és nyilvántartásba vétele érdekében a tagállamoknak együttműködést kell folytatniuk, ***és ki kell cserélniük a megfelelő információkat.***
- (21a) ***A bűnözők az illegális bevételeket a felderítésük elkerülése érdekében több pénzügyi közvetítőn keresztül mozgatják, ezért fontos annak lehetővé tétele, hogy a pénzügyi és hitelintézetek ne csak a csoport tagjai között cseréljék ki az információkat, hanem más pénzügyi és hitelintézetekkel is, feltéve, hogy biztosítják az adatvédelmet.***
- (22) A társaságok, ***a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, illetve egyéb jogi személyek és jogi konstrukciók*** tényleges tulajdonosaira vonatkozó egyes információk kötelező közzététele biztosítja a nyilvános hozzáférést, emellett további biztosítékokat nyújt azon harmadik felek számára, akik üzleti kapcsolatba kívánnak lépni az ilyen társaságokkal. Egyes tagállamok lépéseket tettek annak érdekében, illetve

bejelentették arra irányuló szándékukat, hogy nyilvánosan hozzáférhetővé tegyék a tényleges tulajdonosokra vonatkozó nyilvántartásokban szereplő információkat. Mivel az információkat nem minden tagállam tenné nyilvánosan hozzáférhetővé, illetve a nyilvánosan közzétett információk és azok hozzáférhetősége eltéréseket mutatnának, a harmadik felek védelmének szintje nem feltétlenül lenne egységes az Unión belül. Egy jól működő belső piacon koordinációra van szükség a torzulások elkerülése érdekében. ***Ezért ezeket az információkat az összes tagállamban nyilvánosságra kell hozni.***

- (23) A nyilvános hozzáférés ugyancsak lehetővé teszi, hogy a civil társadalom – ezen belül például a sajtó vagy a civil társadalmi szervezetek – fokozottan ellenőrizze az információkat, és hozzájárul a gazdasági ügyletek és a pénzügyi rendszer integritásába vetett bizalom megőrzéséhez is. Emellett elősegítheti a jogi személyekkel és a jogi konstrukciókkal való visszaélések elleni küzdelmet egyrészt a nyomozás megkönnyítése, másrészt a reputációs hatás révén, mivel az ilyen társaságokkal esetlegesen üzleti kapcsolatba kerülő összes érintett számára ismert lesz a tényleges tulajdonosok kiléte. Ahhoz is hozzájárul, hogy az ilyen jogsértések elleni küzdelemben érintett pénzügyi intézmények és hatóságok – köztük a harmadik országbeli hatóságok – időben és hatékony módon hozzáférjenek az információkhoz.
- (24) A befektetők és a nyilvánosság pénzügyi piacok iránti bizalma nagyban függ a pontos közzétételi szabályok meglététől, amelyek biztosítják a társaságok tényleges tulajdonosi szerkezetének és ellenőrzési struktúráinak átláthatóságát. Ez különösen igaz azokra a vállalatirányítási rendszerekre, amelyek sajátossága a koncentrált tulajdonoscsoporthoz – az Unió esetében is ez a helyzet. Egyrészt a jelentős szavazati és pénzforgalmi jogokkal rendelkező nagy befektetők ösztönözhetik a tartós növekedést és a stabil teljesítményt. Másrészt azonban a nagy szavazati aránnyal rendelkező, tényleges többségi tulajdonosoknak érdekében állhat, hogy a társaság eszközeit és lehetőségeit a kisebbségi befektetők rovására személyes haszonszerzésre használják fel.
- (25) A tagállamoknak ezért a nyilvános hozzáférés egyértelmű szabályait meghatározva, koherens és összehangolt módon lehetővé kell tenniük a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférést az ezen információkat tartalmazó központi nyilvántartáson keresztül, hogy a harmadik felek Unió-szerte megbizonyodhassanak az egyes társaságok tényleges tulajdonosainak kilétéről. Ez szükségessé teszi a 2009/101/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ módosítását a társaságok tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk közzétételét szabályozó nemzeti rendelkezések összehangolása érdekében, különösen a harmadik felek érdekeinek védelme céljából.
- (26) Méltányos egyensúly kialakítására kell törekedni különösen a vállalati átláthatósághoz és a pénzmosás megelőzéséhez fűződő általános közérdek, valamint az érintettek alapvető jogai között. A nyilvánosan hozzáférhető adathalmaznak korlátozottnak, egyértelműen és kimerítően meghatározottnak és általános természetűnek kell lennie,

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/101/EK irányelve az egész Közösségre kiterjedő egységes biztosítékok kialakítása érdekében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 48. cikkének második bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról (HL L 258., 2009.10.1., 11. o.).

ezáltal minimalizálva a tényleges tulajdonosok érdekeinek esetleges sérelmét. Ugyanakkor nem kívánatos, hogy a nyilvánosan hozzáférhetővé tett információk lényegesen eltérjenek a jelenleg gyűjtött adatoktól. A magánélet tiszteletben tartásához való általános, illetve a személyes adatok védelméhez való konkrét jogba való beavatkozás korlátozása céljából ezeknek az információknak alapvetően a társaságok és társulás jellegű jogi konstrukciók tényleges tulajdonosainak jogállására, és csakis a tényleges tulajdonosok által végzett gazdasági tevékenység körére kell kiterjedniük.

- (27) A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk közzétételét úgy kell kialakítani, hogy a kormányok és a szabályozó szervek képesek legyenek gyorsan reagálni az alternatív befektetési technikákra, például a készpénz-elszámolású származtatott részvényügyletekre. Másrészt viszont a legitím többségi részvényeseket nem szabad visszatartani attól, hogy aktív szerepet vállaljanak a tőzsdén jegyzett társaságok irányításának nyomon követésében. Az egyre inkább a nemzetközi tevékenységre összpontosító és nagymértékben összetett pénzügyi piacok működésének alapvető feltétele, hogy meglegyenek a nemzetközi szintű információmegosztást lehetővé tevő jogi normák és követelmények, és azokat a nemzeti felügyeleti hatóságok hatékonyan végrehajtsák.
- (28) Nyilvánosan közzé kell tenni a tényleges tulajdonosok személyes adatait, hogy a harmadik felek és a civil társadalom egésze megismerhessék a tényleges tulajdonosok kilétét. A fokozott nyilvános ellenőrzés hozzájárul a jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal való visszaélés – többek között az adókikerülés – megelőzéséhez. Ezért alapvető fontosságú, hogy ez az információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott társaság nyilvántartásból való törlését követően további 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy jogszabályban rendelkezzenek a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk – köztük a személyes adatok – más célokból történő kezeléséről, amennyiben ez az adatkezelés közérdekből történik és egy demokratikus társadalomban szükségesnek és arányosnak minősül a kitűzött jogos cél elérése érdekében.
- (29) Ezen túlmenően, szintén az arányos és kiegyensúlyozott megközelítés, valamint a magánélethez való jog és a személyes adatvédelem biztosítása érdekében a tagállamoknak rendelkezniük kell a közzétételi kötelezettség, illetve a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, nyilvántartásban szereplő információkhoz való hozzáférés alóli kivételekről olyan rendkívüli esetekben, amikor az információ csalás, emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés veszélyének tenné ki a tényleges tulajdonost.
- (30) Ezen irányelv keretében a személyes adatok kezelésére a 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ – amelyet az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi irányelv² fog felváltani – alkalmazandó.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1995. október 24-i 95/46/EK irányelve a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 281., 1995.11.23., 31. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 rendelete a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről

- (31) Következésképpen azon természetes személyeket, akiknek a személyes adatai tényleges tulajdonosokra vonatkozó információként szerepelnek a nemzeti nyilvántartásokban, személyes adataik közzétételét megelőzően tájékoztatni kell a közzétételről. Emellett kizárólag a naprakész és az aktuális tényleges tulajdonosokra vonatkozó személyes adatok tehetők közzé, továbbá a tényleges tulajdonosokat tájékoztatni kell az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2016/680 irányelv¹ alkotta hatályos uniós adatvédelmi keret szerinti jogaikról, valamint az e jogok gyakorlására alkalmazandó eljárásokról.
- (32) Ez az irányelv nem érinti az illetékes hatóságok által a 2008/977/IB tanácsi kerethatározattal² – amelyet az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv³ vált fel – összhangban kezelt személyes adatok védelmét.
- (33) Az Unióban tevékenykedő társaságok és hasonló jogi személyek jelenleg kötelesek nyilvántartásba venni a tényleges tulajdonosaikra vonatkozó információkat, míg ugyanez a követelmény nem vonatkozik az Unióban létrehozott valamennyi, hasonló jellemzőkkel bíró bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióra és egyéb, társulás jellegű jogi megállapodásra, amilyen például a Treuhand, a fiducies vagy a fideicomiso. ***A tagállamok fel kell szólítani annak felülvizsgálatára, hogy jogi keretükben mely jogi konstrukciók szerkezete és működése hasonlít a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukcióra.*** Annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban működő összes jogi személy és jogi konstrukció tényleges tulajdonosait egy koherens és egységes feltételrendszer mentén megfelelően azonosítsák és nyomon kövessék, a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk vagyongazdálkodási nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályoknak összhangban kell állniuk a társaságok tényleges tulajdonosaira vonatkozó információk nyilvántartásba vételére vonatkozó hatályos szabályokkal.
-
- (36) A koherens és hatékony nyilvántartásba vétel és információcsere biztosítása érdekében a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók ***és az azokhoz hasonló, egyéb jogi konstrukciók*** tényleges tulajdonosaira

és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/680 irányelve a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

² A Tanács 2008. november 27-i 2008/977/IB kerethatározata a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről (HL L 350., 2008.12.30., 60. o.).

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/680 irányelve a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

vonatkozó információk nyilvántartásba vételéért felelős nemzeti hatóság együttműködjön a többi tagállam illetékes hatóságaival a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókkal **és az azokhoz hasonló, egyéb jogi konstrukciókkal** kapcsolatos információk megosztását illetően.

- (37) Fontos biztosítani, hogy a kötelezett szolgáltatók helyesen hajtsák végre a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni szabályokat. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak meg kell erősíteniük a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben illetékes hatóságokként eljáró közigazgatási szervek – köztük a pénzügyi információs egységek –, a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüvelyek és a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása terén illetékes hatóságok, továbbá a korrupció elleni küzdelemért felelős hatóságok, az adóhatóságok, a készpénz és a bemutatóra szóló átruházható értékpapírok határokon átnyúló mozgásáról szóló jelentést kapó hatóságok és a kötelezett szolgáltatók megfelelésének biztosítására vonatkozó felügyeleti vagy ellenőrzési hatáskörökkel rendelkező hatóságok szerepét.
- (37a) *A jellegüktől és jogállásuktól függetlenül a hitel- és pénzügyi intézmények ezen irányelvnek való megfelelését felügyelő illetékes hatóságoknak ebben az összefüggésben képesnek kell lenniük az együttműködésre és a bizalmas információk cseréjére. Emiatt egy megfelelő jogalapra van szükség, hogy lehetővé tegyék ezen illetékes hatóságok számára a bizalmas információk cseréjét és a lehető legszélesebb körű együttműködést. Ezenkívül a hitel- és pénzügyi intézmények felügyelete során gyűjtött prudenciális információk gyakran elengedhetetlennek bizonyulnak az ilyen intézményeknek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem szempontjából történő megfelelő felügyeletéhez, és fordítva. Ezért a bizalmas információk cseréjét, valamint a hitel- és pénzügyi intézményeket a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása tekintetében felügyelő illetékes hatóságok és a prudenciális felügyeleti szervek közötti együttműködést nem akadályozhatja az olyan jogbizonytalanság, amely az explicit rendelkezések hiányából fakad ezen a területen.*
- (37b) *Az Eurostat pénzmosás elleni küzdelemről szóló különjelentésében szereplő jelenlegi adatok azt mutatják, hogy a gyanús ügyletekről benyújtott bejelentések száma jelentősen eltér a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók között. Az adatlefedettség bővítése és az információk frissítésének lehetővé tétele céljából javítani kell az adatgyűjtést. A tagállamoknak statisztikákat kell benyújtaniuk az Eurostatnak a pénzmosás elleni küzdelemről, hogy az Eurostat minden második évben jelentést tehessen közzé, amelyben összefoglalja és kifejti ezeket a statisztikákat.*
- (37c) *Kötelezővé kell tenni a legfontosabb átláthatósági normákat, és azokat az uniós kereskedelmi megállapodások és partnerségek tárgyalása és újratárgyalása során követni kell. Meg kell fosztani a kereskedelmi partnereket az Unióval kötött kereskedelmi megállapodások kínálta előnyöktől, amennyiben nem tartják tiszteletben az olyan vonatkozó nemzetközi normákat, amilyen például az OECD által kidolgozott közös jelentéstételi norma, az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó cselekvési terve, a végső haszonhúzó központi nyilvántartása és a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) ajánlásai. Az OECD BEPS (az adóalap-erózióval és a nyereségátcsoportosítással kapcsolatos*

cselekvési terv) végrehajtásának keretében alapvetően fontos a multinacionális vállalkozások országonkénti jelentéstételi rendszerének teljes körű alkalmazása.

- (37d) *A hitelintézetek viszonylag sok gyanús ügyletet jelentenek bel, miközben bizonyos kötelezett szolgáltatók – különösen a szakmai tanácsadók, ügyvédek és bizalmi vagyongazdálkodók különböző típusai – nagyon kevés bejelentést tesznek a gyanús ügyletekről, vagy szinte egyáltalán nem nyújtanak be jelentést.*
- (37e) *A kereskedelmi fenntarthatósági hatásvizsgálatoknak pontos információkat kell tartalmazniuk az adott harmadik ország vagy országok ezzel kapcsolatos teljesítményéről, beleértve a vonatkozó jogszabályok végrehajtását. A harmadik országokkal kötött kétoldalú megállapodások jó kormányzásra vonatkozó záradékainak megerősítése e megállapodások kulcsfontosságú elemét kell, hogy képezze, még akkor is, ha e rendelkezések nem kötelező erejűek.*
- (38) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával¹ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy e dokumentumok benyújtása indokolt.
- (39) Mivel ezen irányelv célját – nevezetesen a pénzügyi rendszernek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás révén történő védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, hiszen a tagállamok által a pénzügyi rendszereik védelme érdekében elfogadott egyedi intézkedések nem feltétlenül állnak összhangban a belső piac működésével, valamint a jogállamiság és az uniós közrend szabályaival, az Unió szintjén azonban a fellépés léptéke és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően az Unió intézkedéseket hozhat. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (40) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különös tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogra (a Charta 7. cikke), a személyes adatok védelméhez való jogra (a Charta 8. cikke) és a vállalkozás szabadságára (16. cikk).
- (41) Mivel a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló uniós rendszer megerősítése céljából elfogadott intézkedéseket sürgősen végre kell hajtani, továbbá figyelembe véve az (EU) 2015/849 irányelv késedelem nélküli átültetésére vonatkozó tagállami kötelezettségvállalásokat, ezt az irányelvet 2017. január 1-jéig át kell ültetni. Ugyanezen okokból az (EU) 2015/849 irányelv és a 2009/101/EK irányelv módosításait 2017. január 1-jéig át kell ültetni.
- (41a) Az Európai Központi Bank 2016. október 12-én nyilvánított véleményét².**

¹ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

² *A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.*

(42) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyeztetésre került sor az európai adatvédelmi biztossal, [aki [...] -án/én véleményét nyilvánított²].

(43) Az (EU) 2015/849 és a 2009/101/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv módosítása

Az (EU) 2015/849 irányelv a következőképpen módosul:

(-1) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának a) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók, **illetve adózáshoz kapcsolódó szolgáltatást vagy tanácsadást nyújtó egyéb személyek;**”

(-1a) A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának d) és e) alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) ingatlanügynökök, **beleértve a bérbeadással foglalkozó ügynököket;**”

e) árukkal **vagy szolgáltatásokkal** kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;

(1) A 2. cikk (1) bekezdésének 3. pontja a következő g), h), *ha*) és *hb*) ponttal egészül ki:

„g) elsősorban és hivatásszerűen a virtuális és törvényes fizetőeszközök közötti átváltási szolgáltatásokkal foglalkozó szolgáltatók;

h) a virtuális fizetőeszközökhöz való hozzáféréshez szükséges hitelesítő adatokkal kapcsolatos letétkezelési szolgáltatásokat nyújtó pénztárca-szolgáltatók.

ha) műalkotásokkal kereskedő személyek, művészeti galériák, aukciós házak és platformok, amelyek műalkotások és egyéb értéktárgyak tárolásával, kezelésével és kereskedelmével foglalkoznak (például „szabad raktárak”);

***hb) elektronikuspénz-kibocsátók és forgalmazók.*”;**

(1b) A 2. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

² HL C ...

„(4) A (3) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a tagállamok előírják, hogy a pénzügyi tevékenység teljes forgalma nem haladhat meg egy bizonyos küszöbértéket. E küszöbértéknek megfelelően alacsonynak kell lennie. E küszöbértéket nemzeti szinten kell meghatározni, és a pénzügyi tevékenység típusától függően változik. **A küszöbértéket be kell jelenteni a Bizottságnak, és értékelni kell a Bizottság és az egyes tagállamok által ezen irányelv 6. és 7. cikkével összhangban elvégzett kockázatelemzésben.**”

(2) A 3. cikk a következőképpen módosul:

-a) A 4. pont f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) minden olyan, a tagállamok nemzeti jogában meghatározott bűncselekmény, amely esetében a maximálisan kiszabható büntetési tétel egy évnél hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás, illetve azon tagállamok esetében, amelyeknek a jogrendszere a bűncselekményekre minimum büntetési tételt ír elő, minden olyan bűncselekmény, amely esetében a legalacsonyabb kiszabható büntetési tétel hat hónapnál hosszabb szabadságvesztés vagy szabadságelvonás;”

-aa) a 4. pont a következő ponttal egészül ki:

„fa) a tagállamok nemzeti jogában meghatározott, a közvetlen és közvetett adózáshoz kapcsolódó adóbűncselekmények, figyelembe véve ezen irányelv 57. cikkét.”

-ab) a 6. pont a) pontja i. alpontjának második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Közvetlen tulajdonlásra utal, ha valamely természetes személynek **10%** plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint **10%-os** tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Közvetett tulajdonlásra utal, ha természetes személy(ek) irányítása alatt álló valamely gazdasági társaságnak, vagy ugyanazon természetes személy(ek) irányítása alatt álló több gazdasági társaságnak **10%** plusz egy részvénynek megfelelő részvényesi részesedése vagy több mint **10%-os** tulajdonosi érdekeltsége van az ügyfélben. Ez nem sérti a tagállamok azon jogát, hogy úgy döntsenek, hogy az említetteknek alacsonyabb százalékarány is utalhat tulajdonlásra vagy irányításra. A más módon gyakorolt irányítás megléte többek között a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. cikkének (1)–(5) bekezdésében szereplő kritériumokkal összhangban állapítható meg.”

█

aa) a 6. pont a) pontja a következő ponttal egészül ki:

„ia) **felső vezetőket, kinevezett igazgatókat, vagyongfelügyelőket és az egyéb meghatalmazottakat vagy megbízottakat nem lehet tényleges tulajdonosként azonosítani, hacsak azok ki nem merítik a tényleges tulajdonos fogalmát;**”

ab) A 6. pont a) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. amennyiben valamennyi lehetőség kimerítése után *a szolgáltató nem tud adatot szolgáltatni az i. alpont szerinti követelményeknek megfelelő természetes személy kilétéről, a kötelezett szolgáltató azt úgy vezeti be a nyilvántartásba, hogy nincs tényleges tulajdonos, és nyilvántartást vezet az i. alpont szerinti tényleges tulajdonos azonosítása érdekében meghozott intézkedésekről.*

Amennyiben bármilyen kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a meghatározott személy(ek) a tényleges tulajdonos(ok), *ezt be kell vezetni a nyilvántartásba.*

Ezen túlmenően a kötelezett szolgáltatók azonosítják és ellenőrzik a vezető tisztségviselő(k) tisztét betöltő természetes személy(ek) kilétét, és azokat „vezető tisztségviselőként” (és nem tényleges tulajdonosként) határozzák meg, és a szervezet összes jogos tulajdonosának adatait nyilvántartásba veszik;”

ac) a 6. pont b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) bizalmi vagyonkezelés esetében – *az összes következő személy:*

i. *a vagyonrendelő(k);*

ii. *a vagyonkezelő(k);*

iii. *adott esetben a vagyonkezelést ellenőrző személy(ek);*

iv. *a kedvezményezettek; abban az esetben, ha a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy hasznát élvező egyének kiléte még nincs meghatározva, azon személyek csoportja, akiknek legfőbb érdeke a társulás jellegű jogi megállapodás vagy jogi személy létrehozása, illetve működése;*

v. *bármely más természetes személy, aki a kezelt vagyon felett közvetlen vagy közvetett tulajdonlás révén vagy más módon végső irányítást gyakorol.*

Amennyiben a fenti i–v. kategóriák bármelyike a természetes személyek helyett vagy azokon túl egy vagy több jogi személyt foglal magában, akkor ennek a jogi személynek a fenti bekezdésben meghatározott tényleges tulajdonosát a bizalmi vagyonkezelési konstrukció tényleges tulajdonosai részének kell tekinteni.”

ad) a 9. pont a következő ponttal egészül ki:

„*ha) a közigazgatás azon tagjai, akik a 2014/24/EU irányelv 4. cikkében említett küszöbértéket túllépő közbeszerzési szerződések odaítéléséért felelnek.”*

b) a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„16. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz, kivéve az ugyanazon irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdésében említett monetáris értéket;” ;

c) a cikk a következő 18., **18a. és 18b.** ponttal egészül ki:

„18. „virtuális fizetőeszköz”: digitális értékmegjelenítő, amelyet nem központi bank vagy közigazgatási szerv bocsát ki, nem kapcsolódik **törvényes** fizetőeszközhöz, **és nem rendelkezik törvényes fizetőeszköz vagy pénz státusával**, de természetes vagy jogi személyek csereértékként, fizetőeszközként **vagy más célból** elfogadják, **■** valamint elektronikusan továbbítható, tárolható vagy adható-vehető.;

(18a) „elektronikuspénz-kibocsátó”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontjában meghatározott szervezet;

(18b) „letétkezelő pénztárca-szolgáltató”: olyan jogi személy, amelyik ügyfelei részére virtuális fizetőeszközök tárolására és átutalására szolgáló kriptográfiai kulcsok megőrzését vállalja.”

(2a) *A szöveg a következő 5a. cikkel egészül ki:*

„5a. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben meghatározott kötelezett szolgáltatókon túlmenően a nemzeti hatóságok is elvégezzék a 13., 18a., 19. és 20. cikkben említett ügyfél-átvilágítási intézkedéseket azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akik tartózkodási jogért vagy állampolgárságért folyamodnak olyan tagállamban, amely a nemzeti jog alapján tőkeátvitelért, ingatlan- vagy államkötvény-vásárlásért vagy az adott tagállamban lévő vállalatokba való befektetésért cserébe tartózkodási jogot vagy állampolgárságot ad.”

(2b) *A 6. cikk a következőképpen módosul:*

a) *a (2) b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:*

„b) az egyes érintett ágazatokkal összefüggő kockázatok, **beleértve a pénzmosás pénzbeli mennyiségének becslését is ezen ágazatok mindegyike tekintetében;**

c) az illegális bevételek tisztára mosására használt legelterjedtebb bűnözői eszközök, **beleértve azokat is, amelyeket különösen a tagállamok és a harmadik országok közötti ügyletekben használnak, függetlenül attól, hogy az utóbbiakat miként sorolják be a 9. cikk (2) bekezdése alapján elkészített listán.”**

b) *a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(3) A Bizottság a tagállamok és a kötelezett szolgáltatók rendelkezésére bocsátja az (1) bekezdésben említett jelentést, annak érdekében, hogy támogatást nyújtson számukra a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak feltárásához, értelmezéséhez, kezeléséhez és enyhítéséhez,

valamint hogy lehetővé tegye a többi érdekelt fél, köztük a nemzeti jogalkotók, az Európai Parlament, a felügyeleti hatóságok és a pénzügyi információs egységek képviselői számára a kockázatok jobb megértését. *A jelentéseket hat hónappal azt követően nyilvánosságra kell hozni, hogy azokat a tagállamok rendelkezésére bocsátották.*”

c) *a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(4) Ha a tagállam által adott indokolást a szilárd uniós pénzmosás elleni rendszerek biztosítása céljából nem tartják kielégítőnek, vagy a tagállam továbbra sem hajtja végre az említett ajánlások betartásához szükséges intézkedéseket, a Bizottság olyan további ajánlást tehet, hogy a tagállam követelje meg a kötelezett szolgáltatótól a szigorúbb ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását, amikor a pénzmosás/terrorizmusfinanszírozás szempontjából kiemelt kockázatúként azonosított ágazatokban működő vagy ilyen tevékenységeket folytató természetes vagy jogi személyekkel foglalkozik.”

2c. *A 7. cikk a következőképpen módosul:*

a) *A (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:*

„Ha egy tagállam az első albekezdés szerinti hatáskörét más – különösen regionális vagy helyi szintű – hatóságra ruházza át, eredményes és hatékony koordinációt kell biztosítani az összes érintett hatóság között. Ha a hatáskörrel felruházott hatóságon belül több mint egy egység hatáskörébe tartozik az első albekezdésben meghatározott feladatok elvégzése, eredményes és hatékony koordinációt és együttműködést kell biztosítani a különböző egységek között.”

b) *a (4) bekezdés a következő ponttal egészül ki:*

„ea) jelentést tesznek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre szolgáló rendszerük intézményi szerkezetéről és általános eljárásairól, beleértve többek között a pénzügyi információs egységet, az adóhivatalokat és az ügyészeket is, továbbá az ezekhez rendelt humán és pénzügyi erőforrásokról;

eb) információkat kérnek és jelentést tesznek nemzeti szintű erőfeszítésekről és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemhez rendelt erőforrásokról (munkaerő és költségvetés).”

c) *az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(5) A tagállamok a kockázatértékeléseik eredményeit a Bizottság, a felügyeleti hatóságok és a többi tagállam rendelkezésére bocsátják. Más tagállamok adott esetben további releváns információkat szolgáltathatnak a kockázatértékelést végző tagállamnak. Az értékelés összefoglalását nyilvánosságra kell hozni. Az összefoglaló nem tartalmazhat bizalmas információkat.”

d) *a cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:*

„(5a) A vegyes bizottságon keresztül az európai felügyeleti hatóságok, illetve a Bizottság ajánlást fogalmaz meg a tagállamoknak a feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekről. Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy valamelyik ajánlást nem alkalmazzák a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereik keretében, erről értesítik az európai felügyeleti hatóságokat és a Bizottságot, és döntésüket indokolják. Ha az indokolást a szilárd uniós pénzmosás elleni rendszerek biztosítása céljából nem tartják kielégítőnek, vagy a tagállam továbbra sem hajtja végre az említett ajánlások betartásához szükséges intézkedéseket, a Bizottság olyan további ajánlást tehet, hogy a tagállam követelje meg a kötelezett szolgáltatótól a szigorúbb ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását, amikor a pénzmosás/terrorizmusfinanszírozás szempontjából kiemelt kockázatúként azonosított ágazatokban működő vagy ilyen tevékenységeket folytató természetes vagy jogi személyekkel foglalkozik.”

2d. *A 9. cikk a következőképpen módosul:*

a) *a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:*

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap a kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok meghatározásáról szóló, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 64. cikkkel összhangban történő elfogadására, figyelembe véve *a hiányosságokat a jogszabályok, valamint a tényleges közigazgatási és kereskedelmi gyakorlatok terén*, különösen az alábbiakat illetően:

a) a harmadik országnak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó jogi és intézményi kerete, különösen:

i. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási bűncselekmények büntetendősége;

„(ia. stabil rendszerek megléte annak biztosítása érdekében, hogy a vállalatok és egyéb entitások vagy konstrukciók tényleges tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információk hozzáférhetőek legyenek az illetékes hatóságok számára, és hogy a tényleges tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információk átláthatók legyenek;”

ii. ügyfél-átvilágítási intézkedések,

iii. nyilvántartási követelmények; és

iv. gyanús ügyletek bejelentése;

b) a harmadik ország illetékes hatóságainak hatáskörei **■** és eljárásai, *valamint politikai függetlensége* a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, *beleértve a kellő visszatartó erővel rendelkező és hatékony büntetéseket és szankciókat, valamint a tagállamok vagy az Unió illetékes hatóságaival folytatott együttműködésének gyakorlatait is;*

c) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem rendszere hatékony eszköz-e a harmadik ország pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatainak kezelésére, **beleértve a kormányzási mutatóknak, mint például a korrupció korlátozásának, a kormányzati hatékonyságnak, a politikai stabilitásnak, az erőszak/terrorizmus hiányának, a szabályozás minőségének, a jogállamiságnak és az elszámoltathatóságnak az elemzését is;**

ca) **az uniós tagállamok illetékes hatóságai közötti információcsere;**

cb) **a pénzmosási tevékenységekkel kapcsolatos információkat feltáró visszaélést bejelentő személyek védelmére szolgáló intézkedések.”**

aa) **A cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:**

(2a) A 9. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontját figyelembe kell venni a Bizottság vagy bármelyik tagállam által egy harmadik országgal folytatott, kereskedelmi, társulási vagy partnerségi megállapodásra irányuló tárgyalások során. A végleges megállapodásnak rendelkeznie kell az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem terén a hatékony adóztatás külső stratégiájáról szóló bizottsági közlemény II. mellékletében előírt minimumszabályokról és a felelősségteljes kormányzásra vonatkozó záradékokról, valamint a megerősített együttműködésről és a hatékony szankcionáló intézkedésekről, ha a harmadik ország elmulasztja végrehajtani ezeket a rendelkezéseket.

ab) **A (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:**

(4) A Bizottság a (2) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok kidolgozásakor **■ értékeli az egyes harmadik országok által jelentett kockázatokat, figyelembe véve – de nem csak ezekre alapozva – a pénzmosás megelőzése és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit.”**

(2e) A 10. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok megtiltják a hitelintézeteik és pénzügyi intézményeik számára, hogy nem névre szóló számlát vezessenek és **nem névre szóló takarékbetétkönyvet nyissanak, valamint anonim széfeket üzemeltessenek. A tagállamok minden esetben előírják, hogy a meglévő, nem névre szóló számlák, takarékbetétkönyvek és **anonim széfek** tulajdonosait és kedvezményezettjeit – **a jelen irányelv hatálybalépését követő legfeljebb hat hónappal,** de minden esetben még a számlák, takarékbetétkönyvek **vagy széfek** bármilyen módon történő felhasználását megelőzően – ügyfél-átvilágítási intézkedéseknek vessék alá.”**

(2f) A 11. cikk a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) árukkal **vagy szolgáltatásokkal** kereskedő természetes vagy jogi személyek esetében legalább 10000 EUR összegű alkalmi ügylet készpénzben történő teljesítésekor attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;”

b) az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúja esetében, tekintet nélkül bármilyen eltérésre, kivételre vagy küszöbértékre; **pénzmosás vagy terrorizmus-finanszírozás kapcsán a következő áruk jöhetnek szóba: kőolaj, fegyverek, értékes fémek, dohánytermékek, kulturális műalkotások és egyéb régészeti, történelmi, kulturális és vallási jelentőségű cikkek, illetve ritka tudományos érték, valamint az elefántcsont és a védett fajok.**”

(3) A 12. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a), b) és e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a készpénz-helyettesítő fizetési eszköz nem tölthető fel újra, vagy maximum 150 EUR összegű, kizárólag **az Unióban** használható havi fizetési tranzakciós limit vonatkozik rá;

b) az elektronikusan tárolt maximális összeg nem haladja meg a 150 EUR-t;”

e) a kibocsátó megfelelően ellenőrzi az ügyletet, illetve az üzleti kapcsolatot, **és biztosítja a nyomkövethetőséget**, hogy fel tudja tárni a szokatlan vagy gyanús ügyleteket.”

ii. a második albekezdést el kell hagyni;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben előírt eltérés ne legyen alkalmazható az elektronikus pénz pénzbeli értékének ■ készpénzben való kivétele, illetve készpénzre való beváltása esetén, ha a beváltott összeg értéke meghaladja a 50 EUR-t.”;

c) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy az elfogadó bankként működő uniós hitelintézetek és pénzügyi intézmények a harmadik országokban kibocsátott előre fizetett kártyákkal végrehajtott fizetéseket kizárólag akkor fogadják el, ha az ilyen kártyák eleget tesznek a 13. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 14. cikkben foglaltakkal egyenértékű követelményeknek, vagy úgy tekinthető, hogy eleget tesznek az e cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt követelményeknek. **Az információkat rendszeresen ellenőrizni kell, a pénzügyi intézményeknek pedig megfelelő erőforrásokat kell rendelniük e feladat elvégzéséhez.**”

(4) A 13. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az ügyfél azonosítása és kilétének ellenőrzése, dokumentumok, illetve megbízható és független forrásból – ideértve adott esetben a 910/2014/EU rendeletben¹ meghatározott elektronikus azonosító eszközöket **vagy az illetékes hatóság által elismert és jóváhagyott alternatív távoli azonosítási eljárásokat is – származó adatok vagy információk alapján;**”

(4a) a 13. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„aa) az ügyfél és a tényleges tulajdonos nevének szűrése az uniós szankciós lista alapján;”

(4b) a 13. cikk az alábbi (6a) bekezdéssel egészül ki:

„(6a) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor az e cikkben ismertetett ügyfél-átvilágítási intézkedések nem teszik lehetővé a tényleges tulajdonos azonosítását, illetve megalapozott kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy az azonosított személy(ek) a tényleges tulajdonos(ok), akkor visszautasítsák vagy megszüntessék az üzleti kapcsolatot, és ne hajtsák végre az ügyletet.”

(5) A 14. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók ne csak valamennyi új ügyfél esetében alkalmazzanak ügyfél-átvilágítási intézkedéseket, hanem megfelelő időszakokban a meglévő ügyfelek esetében is, kockázatérzékenységi alapon, vagy az ügyfél releváns körülményeinek megváltozásakor, vagy amikor az adott naptári év során a kötelezett szolgáltató köteles kapcsolatba lépni az ügyféllel a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó bármilyen információ ellenőrzése céljából, különösen a 2011/16/EU irányelv keretében. **A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók legkésőbb [...]ig felvegyék a kapcsolatot az ügyféllel annak érdekében, hogy a tényleges tulajdonos(ok)ra vonatkozó információkat áttekintsék. [ezen módosító irányelv hatálybalépése után egy évvel].**”

(6) A 18. cikk (1) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy a **18a–24.** cikkben említett esetekben, továbbá a tagállamok vagy a kötelezett szolgáltatók által magasabb kockázatot jelentőnek tekintett egyéb esetekben fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzanak a szóban forgó kockázatok megfelelő kezelése és enyhítése céljából.”;

(6a) A 18. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. július 23-i 910/2014/EU rendelete a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 257., 2014.8.28., 73. o.).

„(2)A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók számára, hogy vizsgálják meg valamennyi **olyan ügylet hátterét és célját, amelyek kimerítik a következő feltételek valamelyikét:**

- i. bonyolult* ügyletek;
- ii.* szokatlanul nagy volumenű ügyletek;
- iii.*szokatlan **ügylettípusban** lebonyolított ügyletek;
- iv. nincs nyilvánvalóan* jogszerű céljuk.

A kötelezett szolgáltatóknak mindenekelőtt meg kell erősíteniük az üzleti kapcsolat monitoringjának mértékét és jellegét annak meghatározásához, hogy a szóban forgó ügyletek vagy tevékenységek gyanúsnak tűnnek-e.”

(7) A szöveg a következő 18a. cikkel egészül ki:

„18a. cikk

(1) A kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat érintő **üzleti kapcsolatok** vagy ügyletek, köztük a kereskedelmi ügyletek tekintetében a tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított harmadik országokban letelepedett természetes vagy jogi személyek esetében legalább a következő fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket alkalmazzák:

- a) további információk szerzése az ügyfélről, **ideértve a tényleges tulajdonos(ok)at is;**
- b) további információk szerzése az üzleti kapcsolat tervezett jellegéről;
- c) információszerzés az ügyfél – **ideértve a tényleges tulajdonos(ok)at is** – pénzeszközeinek vagy vagyonának forrásáról;
- d) információszerzés a tervezett vagy lebonyolított ügyletek indokairól;
- e) a felső vezetés jóváhagyásának megszerzése az üzleti kapcsolat létrehozására vagy fenntartására vonatkozóan;
- f) az üzleti kapcsolat fokozott nyomon követése az alkalmazott ellenőrzések számának és gyakoriságának növelése, illetve a részletesebb vizsgálatot igénylő ügyletek típusainak kiválasztása révén;
- g) annak előírása, hogy az első fizetésre egy hasonló ügyfél-átvilágítási szabványok hatálya alá tartozó banknál az ügyfél nevében nyitott számlán keresztül kerüljön sor.

(1a)Az (1) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően és az Unió nemzetközi kötelezettségeinek eleget téve a tagállamok a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított harmadik országok esetében alkalmazzák a következő intézkedéseket:

a) fokozott felügyeleti vizsgálatok vagy külső ellenőrzési követelmények előírása az érintett országbeli pénzügyi intézmények fióktelepei és leányvállalatai tekintetében;

b) fokozott külső ellenőrzési követelmények előírása a pénzügyi csoportoknak az érintett országban található bármely fióktelepe és leányvállalata tekintetében.

(2) Az (1) és (1a) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően és az Unió nemzetközi kötelezettségeinek eleget téve a tagállamok előírhatják, hogy a kötelezett szolgáltatók a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított harmadik országokban letelepedett természetes vagy jogi személyek esetében egy vagy több további enyhítő intézkedést alkalmazzanak az alábbiak közül:

a) további fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazásának kötelezővé tétele a pénzügyi intézmények számára;

b) fokozott releváns jelentéstételi mechanizmusok vagy a pénzügyi ügyletekről való következetes jelentéstétel bevezetése;

c) az azonosított országból származó természetes vagy jogi személyekkel való üzleti kapcsolatok vagy pénzügyi ügyletek korlátozása.

ca) olyan megbízható rendszerek megléte, amelyek szavatolják, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek a minimálisan szükséges információkkal a végső kedvezményezettekkel kapcsolatban, anélkül, hogy egyes, nemzeti joggal kapcsolatos és igazgatási akadályok ürügyként szolgálhatnának az információszolgáltatás megtagadásához;

(3) Az (1) és (1a) bekezdésben foglalt intézkedéseken túlmenően és az Unió nemzetközi kötelezettségeinek eleget téve a tagállamok a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént azonosított harmadik országok esetében alkalmazhatják a következő intézkedések valamelyikét:

a) annak megtagadása, hogy az érintett országból származó pénzügyi intézmények leányvállalatot vagy fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott pénzügyi intézmény olyan országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

b) annak megtiltása, hogy pénzügyi intézmények fióktelepet vagy képviseleti irodát hozzanak létre az érintett országban, vagy annak egyéb módon történő figyelembevétele, hogy az adott pénzügyi intézmény olyan országból származik, amely nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre szolgáló megfelelő rendszerekkel;

c) annak megtiltása, hogy pénzügyi intézmények az érintett országban található harmadik felekre támaszkodjanak az ügyfél-átvilágítási folyamat elemeinek lefolytatása céljából;

d) annak előírása, hogy a pénzügyi intézmények vizsgálják felül és módosítsák, illetve szükség esetén szüntessék meg az érintett országból származó pénzügyi intézményekkel fennálló levelezőbanki kapcsolataikat;

■

(4) A (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetésekor vagy alkalmazásakor a tagállamok megfelelően figyelembe veszik a pénzmosás megelőzése és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén illetékes nemzetközi szervezetek és standardalkotó intézmények vonatkozó értékeléseit, felméréseit, illetve jelentéseit az egyes harmadik országok jelentette kockázatok tekintetében.

(5) A tagállamok a (2) és (3) bekezdésben foglalt intézkedések bevezetését vagy alkalmazását megelőzően értesítik a Bizottságot.”

(7a) a 20. cikk b) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. tegyenek megfelelő intézkedéseket az ilyen személyekkel való üzleti kapcsolatok vagy ügyletek tárgyát képező vagyron és pénzeszközök származásának megállapítása érdekében, *ideértve az üzleti kapcsolatokhoz vagy ügyletekhez használt vállalati struktúrát is;*”

(7b) A szöveg a következő 20a. cikkel egészül ki:

„20a. cikk

(1) A tagállamok nemzeti jogszabályokat léptetnek életbe, amelyek előírják a területükön lakóhellyel rendelkező kiemelt közszereplők listájának kidolgozását.

(2) A Bizottság a tagállamokkal és a nemzetközi szervezetekkel együttműködve és az általuk benyújtott adatokat összegyűjtve összeállítja az EU-ban lakóhellyel rendelkező kiemelt közszereplők listáját. A listát hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóságok és a kötelezett jogalanyok számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem mentesíti a kötelezett jogalanyokat ügyfél-átvilágítási kötelezettségeik alól, és a kötelezett jogalanyok e kötelezettségek teljesítésének elégséges módjaként nem hagyatkozhatnak kizárólag ezekre az információkra.

(4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket tesznek annak megakadályozása érdekében, hogy a kiemelt közszereplőkre, illetve egy nemzetközi szervezet által kiemelt tisztséggel megbízott vagy korábban megbízott személyekre vonatkozó információkkal üzleti célból kereskedjenek.”

(7c) A 22. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A kötelezett szolgáltatók számára elő kell írni, hogy amennyiben a kiemelt közszereplő valamely tagállam vagy harmadik ország általi, kiemelt közfeladattal való, illetve nemzetközi szervezet általi, kiemelt közfeladattal való megbízása megszűnik, legalább további **36 hónapon** keresztül kötelezően vegyék figyelembe az említett személlyel összefüggésben továbbra is felmerülő kockázatokat, és alkalmazzanak megfelelő kockázatalapú intézkedéseket mindaddig, amíg vonatkozásában fennáll a kiemelt közszereplőkre jellemző kockázat.”

(7d) A 26. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megtiltják, hogy a kötelezett szolgáltatók olyan harmadik felekre hagyatkozzanak, amelyek kiemelt kockázatot jelentő harmadik országban telepedtek le. █”

8. A 27. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy azok a kötelezett szolgáltatók, amelyekhez az ügyfél fordul, megtegyék a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy a harmadik fél kérésre haladéktalanul rendelkezésre bocsássa az ügyfél vagy a tényleges tulajdonos azonosítási és kilétét igazoló ellenőrzési adatainak – köztük adott esetben a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel szerzett adatoknak **vagy az illetékes hatóságok által elismert és jóváhagyott távoli azonosítási eljárásoknak** –, valamint a kiléte szempontjából fontos egyéb dokumentációnak a vonatkozó másolatait.”;

(8a) A 28. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a b) pontban említett követelmények hatékony végrehajtását a székhely szerinti tagállam vagy a harmadik ország illetékes hatósága csoportszinten felügyeli █.”

9. A 30. cikk a következőképpen módosul:

-a) Az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a társaságok és egyéb entitások részvényesei, illetve szavazati joggal vagy tulajdonosi érdekeltséggel – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is – rendelkező, vagy más módon irányítást gyakorló tulajdonosai tájékoztatják az adott szervezetet arról, hogy az érdekeltséget saját nevükön, saját számlájukon vagy más személy nevében birtokolják. Amennyiben más nevében járnak el, a nyilvántartásban közzé kell tenniük azoknak a természetes személyeknek a személyazonosságát, akiknek a nevében eljárnak. A tagállamok biztosítják, hogy a társaságokban és egyéb jogi entitásokban vezető tisztségviselő(k) tisztét betöltő természetes személy(ek) tájékoztatják az adott szervezetet arról, hogy a tisztséget saját nevükben, vagy más személy nevében töltik be. Amennyiben más nevében járnak el, a nyilvántartásban közzé kell tenniük azoknak a személyeknek a személyazonosságát, akiknek a nevében eljárnak.”

-aa) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok előírják, hogy a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és időszerű legyen. **A tagállamok mechanizmusokat vezetnek be annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásban szereplő információk rendszeresen ellenőrizzék. A kötelezett szolgáltatók, a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok jelentik a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, központi nyilvántartásokban szereplő információk és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, ügyfél-átvilágítási eljárásaik vagy vizsgálataik keretében gyűjtött információk között általuk megállapított bármely eltérést.**”

a) az (5) bekezdés **helyébe a következő szöveg lép:**

„A tagállamok biztosítják, hogy az alábbiak minden esetben **ingyenesen** hozzáférjenek a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz:

a) az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek korlátozás nélkül;

b) a kötelezett szolgáltatók a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítás keretében.”

aa) A cikk a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az e cikk (3) bekezdésében említett nyilvántartásban szereplő, a 2009/101/EK irányelv 1a. cikkének a) pontjában említettektől eltérő bármely társaságra és jogi entitásra vonatkozó információknak a nyilvánosság számára hozzáférhetőeknek kell lenniük.

A nyilvánosan hozzáférhető információnak ki kell terjednie legalább a 3. cikk (6) bekezdésének a) pontjában meghatározott tényleges tulajdonos nevére, születési dátumára, állampolgárságára, tartózkodása szerinti országára és elérhetőségére (lakcím megjelölése nélkül), valamint a vagyoni érdekelttség jellegére és nagyságrendjére.

E bekezdés alkalmazásában a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre az adatvédelmi szabályok és a nyílt hozzáférésű adatok standardjai vonatkoznak, és a hozzáférés feltétele lehet az online regisztráció. A tagállamok ügyintézési díjat vezethetnek be a hozzáférés költségeinek ellentételezése érdekében.”

b) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül és az érintett jogi személyek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő valamennyi információhoz. A kötelezett szolgáltatók számára szintén lehetővé kell tenni az időben történő hozzáférést a II. fejezet szerinti ügyfél-átvilágítási intézkedések elvégzésekor.

A (3) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, ideértve az adóhatóságokat, **a felügyeleket** és a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüccselekmények és a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása, valamint a büccselekményekből származó vagyon visszakövetése és lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságokat.”;

ba) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok előírják, hogy a kötelezett szolgáltatók az ügyfél-átvilágítási előírások II. fejezet szerinti teljesítése során nem hagyatkozhatnak kizárólagosan a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásra. Ezen előírásokat kockázatalapú megközelítés alapján kell teljesíteni. **Amennyiben új ügyfélkapcsolatot alakítanak ki egy olyan vállalattal vagy olyan egyéb jogalannyal, amely tekintetében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a (3) bekezdés szerint nyilvántartásba kell venni, a kötelezett szolgáltatók beszerezik a nyilvántartásba vétel igazolását.**”

c) a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározandó kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés biztosítására irányuló, az (5) bekezdés b) pontja **és az (5a) bekezdés** szerinti kötelezettség alól, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. **A tagállamok biztosítják, hogy e felmentések megadására a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján kerüljön sor, és az értékelés kérésre a Bizottság számára hozzáférhető legyen. A visszaélések elkerülése érdekében a felmentéseket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni. A felmentést egyértelműen jelezni kell a nyilvántartásban. A felmentés megadásáról szóló határozat adminisztratív felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A tagállamok éves statisztikai adatokat tesznek közzé az adott felmentések mennyiségéről és a megadott indokokról, és az adatokat jelentik a Bizottságnak.**

Az e bekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

(10) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (1) bekezdésében létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által a 2009/101/EK irányelv 4c. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki leírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetőek legyenek a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (5) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

Az e cikk (1) bekezdésében említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott vállalat vagy egyéb jogalany nyilvántartásból való törlését követően további

10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon. A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal az (5) bekezdés szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.”

ca) A szöveg a következő (10a) bekezdéssel egészül ki:

„(10a) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a területükön és/vagy joghatóságuk alatt bejegyzett vállalatok és egyéb jogalanyok kötelesek legyenek megfelelő, pontos és időszerű információkat beszerezni és nyilvántartani a tényleges tulajdonosaikról, beleértve a tényleges tulajdonosi érdekeltségek részletes adatait is, és ugyanolyan feltételek mellett vigyék be ezeket az információkat a nyilvános nyilvántartásba, mint amelyeket e cikk (1), (3), (5) és (6) bekezdése és a 2009/101/EK irányelv 7b. cikke ír elő, mégpedig a következő körülmények esetén:

a) amikor a vállalat vagy a jogalany bankszámlát nyit vagy kölcsönt igényel a tagállamban;

b) amikor a vállalat vagy a jogalany vásárlás útján vagy egyéb jogi módszerrel, például adományozáson keresztül ingatlant szerez meg;

c) amikor a vállalat vagy a jogalany olyan kereskedelmi ügylet szerződő fele, amelynek érvényessége a nemzeti jog alapján bizonyos alakiságoktól vagy érvényesítési aktusoktól, például közjegyzői hitelesítéstől függ.

A tagállamok megfelelő szankciókat írnak elő az e bekezdés szerinti nyilvántartásba vételi kötelezettség elmulasztása esetén, például a szerződés semmisségét.”

10. A 31. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen a bizalmi vagyonkezeléshez hasonló struktúrával, illetve feladatokkal rendelkező bizalmi vagyonkezelési konstrukciókra és egyéb, társulás jellegű jogi megoldásokra, amilyen például a fiducie, a Treuhand, a waqf vagy a fideicomiso, a Stiftung, a Privatstiftung, az Usufruct Fiducia, illetve a struktúráját vagy funkcióját tekintve hasonló meglévő vagy jövőbeli megállapodások. A tagállamok meghatározzák azokat a jellemzőket, amelyek eldöntik, hogy a jogi konstrukció az ezen albekezdésben említett bizalmi vagyonkezeléshez vagy egyéb megállapodásokhoz hasonló struktúrával, illetve feladatokkal rendelkezik-e.

A tagállamok előírják, hogy a területükön létrehozott, igazgatott vagy működő, kifejezett bizalmi vagyonkezelés esetében a vagyonkezelők, vagy az első albekezdésben említett, egyéb típusú társulás jellegű jogi megoldás esetében hasonló pozíciót betöltő személyek megfelelő, pontos és naprakész információt szerezzenek és tartsanak nyilván a kezelt vagyon tényleges tulajdonosaira

vonatkozóan. Ezek közé tartoznak *a 3. cikk (6) bekezdésének b) és c) pontjában említett valamennyi tényleges tulajdonos* kilétére vonatkozó információk.”;

aa) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelők *vagy a 31. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett, egyéb típusú társulás jellegű jogi megoldás esetében hasonló pozíciót betöltő személyek* közöljék a kötelezett szolgáltatókkal a jogállásukat, és időben biztosítsák számukra az (1) bekezdésben említett információkat .

ab) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(3) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett információkhoz az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek közvetlenül és időben hozzáférhessenek. *A kötelezett szolgáltatók, a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok jelentik a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, központi nyilvántartásokban szereplő információk és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, ügyfél-átvilágítási eljárásaik vagy vizsgálataik keretében gyűjtött információk között általuk megállapított bármely eltérést.*

b) a cikk a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az (1) bekezdésben említett információkat *az (1) bekezdésben említett, társulás jellegű jogi megoldás létrehozásának, igazgatásának vagy működésének* helye szerinti *egyes tagállamokban* létrehozott, a *30. cikk (3) bekezdésében* említett központi nyilvántartásban tárolják.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek időben, korlátozás nélkül, *ingyenesen* és az érintett, *társulás jellegű jogi megoldás* részes feleinek riasztása nélkül hozzáférjenek a (3) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő információkhoz. Szintén biztosítják, hogy a kötelezett szolgáltatók időben hozzáférjenek ezekhez az információkhoz a II. fejezetben foglalt, ügyfél-átvilágítási előírásoknak megfelelően. A tagállamok értesítik a Bizottságot e mechanizmusok jellemzőiről.

A (3a) bekezdésben említett központi nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező illetékes hatóságok azok a közigazgatási szervek, amelyek kijelölt felelősségi területe a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem, ideértve az adóhatóságokat, a felügyeletet és a pénzmosás, a kapcsolódó alaphüvelykelemények és a terrorizmusfinanszírozás kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása, valamint a büncselekményekből származó vagyont lefoglalása vagy befagyasztása és elkobzása terén illetékes hatóságokat.”;

d) a cikk a következő (4a) és (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az e cikk (3a) bekezdésében említett nyilvántartásban szereplő, a 2009/101/EK irányelv *1a. cikkének b) pontjában* említettektől eltérő bármely, *az (1) bekezdésben említett, társulás jellegű jogi megoldásra* vonatkozó információk **nyilvánosan** hozzáférhetők

A **nyilvánosan** hozzáférhető információknak **ki** kell terjedniük **legalább a 3. cikk (6) bekezdésének b) és c) pontjában** meghatározott tényleges tulajdonos nevére, születési dátumára, állampolgárságára, tartózkodása szerinti országára és elérhetőségére (lakcím megjelölése nélkül), valamint a vagyoni érdekeltség jellegére és nagyságrendjére.

E bekezdés alkalmazásában a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférésre az adatvédelmi szabályok és a nyílt hozzáférésű adatok standardjai vonatkoznak, és a hozzáférés feltétele lehet az online regisztráció. A tagállamok ügyintézési díjat vezethetnek be a hozzáférés költségeinek ellentételezése érdekében.

(4b) Amennyiben új ügyfélkapcsolatot alakítanak ki egy olyan bizalmi vagyonkezelési konstrukcióval vagy egyéb, társulás jellegű jogi megoldással, amely tekintetében a tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkat a (3a) bekezdés szerint nyilvántartásba kell venni, a kötelezett szolgáltatók beszerzik a nyilvántartásba vétel igazolását

da) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

(5) A tagállamok előírják, hogy a (4) bekezdésben említett központi nyilvántartásban tárolt információ megfelelő, pontos és naprakész legyen. *A tagállamok mechanizmusokat vezetnek be annak biztosítása érdekében, hogy a nyilvántartásban szereplő információk rendszeresen ellenőrizzék. A kötelezett szolgáltatók, a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok jelentik a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, központi nyilvántartásokban szereplő információk és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó, ügyfél-átvilágítási eljárásaik vagy vizsgálataik keretében gyűjtött információk között általuk megállapított bármely eltérést.*

e) a cikk a következő (7a) bekezdéssel egészül ki:

„(7a) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározott kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés biztosítására irányuló, a (4) és a (4a) bekezdés szerinti kötelezettség alól, amennyiben ez a tényleges tulajdonost **emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának** tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. *A tagállamok biztosítják, hogy e felmentések megadására a körülmények kivételes jellegének értékelése alapján kerüljön sor, és az értékelés kérésre a Bizottság számára hozzáférhető legyen. A visszaélések elkerülése érdekében a felmentéseket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni. A felmentést egyértelműen jelzik a nyilvántartásban. A felmentés megadásáról szóló határozat adminisztratív felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell.* *A tagállamok éves statisztikai*

adatokat tesznek közzé az adott felmentések mennyiségéről és a megadott indokokról, és az adatokat jelentik a Bizottságnak.

Az első albekezdés alapján adott mentességek nem vonatkoznak sem a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre, sem pedig a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának b) alpontjában említett kötelezett szolgáltatókra, amennyiben köztisztviselőkről van szó.

Amennyiben egy tagállam az első albekezdés szerinti mentesség megadása mellett dönt, az nem korlátozhatja az illetékes hatóságok és a pénzügyi információk egységei információkhoz való hozzáférését.”;

f) a (8) bekezdést el kell hagyni;

g) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok gondoskodnak az e cikk (3a) bekezdésében említett központi nyilvántartások összekapcsolásáról a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (1) bekezdésében létrehozott európai központi platformon keresztül. A tagállami központi nyilvántartásoknak a platformmal való összekapcsolása a Bizottság által a 2009/101/EK irányelv 4c. cikkével összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott műszaki leírásoknak és eljárásoknak megfelelően történik.

A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett információk hozzáférhetőek legyenek a 2009/101/EK irányelv 4a. cikkének (2) bekezdése szerint létrehozott, nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül, az e cikk (4) és (5) bekezdését végrehajtó tagállami nemzeti jogszabályokkal összhangban.

A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említettek közül kizárólag az aktuális tényleges tulajdonosokra vonatkozó, naprakész információkat tegyék hozzáférhetővé a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszereken keresztül, továbbá, hogy az ezen információkhoz való hozzáférés megfeleljen az adatvédelmi szabályoknak.

Az e cikk (1) bekezdésében említett információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az (1) bekezdésben említett társulás jellegű jogi megoldás nyilvántartásból való törlését követően további 10 évig nyilvánosan hozzáférhető marad. A tagállamok együttműködnek a Bizottsággal az e cikk (4) és a (4a) bekezdése szerinti különböző hozzáférési típusok végrehajtása érdekében.”;

h) a cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) E cikk alkalmazásában az (1) bekezdésben említett társulás jellegű jogi megoldást akkor lehet úgy tekinteni, hogy az egyes tagállamokban ***hozták létre, igazgatják vagy működtetik***, ha:

a) az adott tagállam jogszabályainak megfelelően hozták létre vagy azok hatálya alá tartozik, vagy az adott tagállam legfelső fellebbviteli joghatósága vonatkozik rá; vagy

b) a következők révén a tagállamhoz köthető:

i. a vagyonekezelő entitás egy vagy több tényleges tulajdonosa a tagállamban lakóhellyel rendelkezik;

ii. a vagyonekezelő entitás ingatlant birtokol a tagállamban;

iii. a vagyonekezelő entitás a tagállamban bejegyzett valamely jogi entitásban részvénnyel, szavazati joggal vagy tulajdonosi érdekeltséggel bír; vagy

iv. a tagállamban elhelyezkedő hitelintézetben bankszámlával vagy letéti számlával rendelkezik.”;

ha) A szöveg a következő (10a) bekezdéssel egészül ki:

„(10a) A tagállamok ezen irányelv hatálybalépése után 12 hónapon belül bejelentik a Bizottságnak az (1) bekezdés alapján azonosított jogi konstrukciók kategóriáit és jellemzőit, és a Bizottságnak ezen időszak lejárta után két hónappal közzé kell tennie az Európai Unió Hivatalos Lapjában e jogi konstrukciók összevont jegyzékét. A Bizottság 2020. június 26-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy megfelelően azonosítottak-e a bizalmi vagyonekezelési konstrukciókhoz hasonló struktúrával vagy feladattal rendelkező, a tagállamok joga alapján szabályozott valamennyi jogi konstrukciót, és megfelelően gondoskodtak-e arról, hogy azok az ezen irányelvben meghatározott kötelezettségek hatálya alá kerüljenek. A Bizottság adott esetben megteszi a szükséges lépéseket, és fellép a jelentésben foglalt megállapítások alapján.”

11. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés első albekezdése negyedik mondatának helyébe a következő szöveg lép:

*„A pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy bármelyik kötelezett szolgáltatótól **további** információt **kérjen**, szerezzen és azt felhasználja.”;*

b) a cikk a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

*„(9) Feladatai összefüggésében minden pénzügyi információs egységnek képesnek kell lennie arra, hogy **az 53. cikk sérelme nélkül** bármelyik kötelezett szolgáltatótól információt szerezzen az e cikk (1) bekezdésében foglalt célból, még akkor is, ha az adott kötelezett szolgáltató nem nyújtott be jelentést a 33. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint.”;*

12. A szöveg a következő 32a. cikkel egészül ki:

„32a. cikk

(1) A tagállamok automatizált központi mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amely segítségével időben azonosíthatók a 2007/64/EK irányelv értelmében fizetési számlával rendelkező vagy fizetési számla felett ellenőrzést gyakorló természetes vagy jogi személyek, **a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszközök**, továbbá a hitelintézetek által az adott tagállam területén kezelt bankszámlák **és széfek**. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok az ezen irányelvben foglalt feladataik ellátása céljából közvetlenül hozzáférjenek az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. A tagállamok biztosítják, hogy az 53. cikknek megfelelően minden pénzügyi információs egység képes legyen időben továbbítani az (1) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő információkat bármely más pénzügyi információs egységnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetők el és kereshetők:

- a számlatulajdonos ügyfél és a nevében eljáró bármely személy tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;
- a számlatulajdonos ügyfél tényleges tulajdonosa tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;
- a bank- vagy fizetési számla tekintetében: IBAN-szám, valamint a számlanyitás és -zárás dátuma.
- **széf esetén: a név és a bérleti időszak;**

(3a) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi nyilvántartások biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.”;

(12a) A szöveg a következő 32b. cikkel egészül ki:

„32b. cikk

(1) A tagállamok automatizált központi mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amely segítségével időben azonosíthatók a területükön föld- vagy ingatlanulajdonnal rendelkező természetes vagy jogi személyek. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok közvetlenül hozzáférjenek az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. A tagállamok biztosítják, hogy az 53.

cikknek megfelelően minden pénzügyi információs egység képes legyen időben továbbítani az (1) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő információkat bármely más pénzügyi információs egységnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetőek el és kereshetők:

- az ingatlantulajdonos és a nevében eljáró bármely személy tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;*
- az ingatlan tényleges tulajdonosa tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;*
- az ingatlan tekintetében: a tulajdonjog megszerzésének időpontja és oka, jelzalog és a tulajdonjogtól eltérő egyéb jogok;*
- a földtulajdon tekintetében: elhelyezkedés, helyrajzi szám, földhasználati besorolás (aktuális állapot), telekméret (a földterület mérete);*
- az épületek tekintetében: elhelyezkedés, helyrajzi szám, épületszám, típus, szerkezet, alapterület.*

(4) A tagállamok együttműködnek egymással és a Bizottsággal annak érdekében, hogy az európai földhivatali információs szolgáltatás (EULIS) alapján az (1) bekezdéssel összhangban 2018. január 1-ig létrehozzák az európai ingatlan-nyilvántartást.”

12b. *A szöveg a következő 32c. cikkel egészül ki:*

„32c. cikk

(1) A tagállamok automatizált központi mechanizmust – például központi nyilvántartást vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszert – vezetnek be, amely segítségével időben azonosíthatók a területükön életbiztosítási szerződéssel vagy befektetéssel összefüggő szolgáltatásokkal, így például díjvisszatérítéssel rendelkező természetes vagy jogi személyek. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot e nemzeti mechanizmusok jellemzőiről.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok közvetlenül hozzáférjenek az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokban szereplő információkhoz. A tagállamok biztosítják, hogy az 53. cikknek megfelelően minden pénzügyi információs egység képes legyen időben továbbítani az (1) bekezdésben említett központi nyilvántartásban szereplő információkat bármely más pénzügyi információs egységnek.

(3) Az (1) bekezdésben említett központi mechanizmusokon keresztül az alábbi információk érhetőek el és kereshetők:

– a szerződő fél és a nevében eljáró bármely személy tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;

– az életbiztosítási szerződés tényleges tulajdonosa tekintetében: név, továbbá a 13. cikk (1) bekezdésének b) pontját átültető nemzeti rendelkezésekben előírt egyéb azonosító adatok, vagy egyedi azonosító szám;

– az életbiztosítási szerződés tekintetében: a szerződés megkötésének dátuma és a biztosítási összeg.

(4) 2019. június 26-ig a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli a központi nyilvántartások biztonságos és hatékony összekapcsolását biztosító feltételeket, műszaki előírásokat és eljárásokat. A jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot kell mellékelni.

(13) A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés bevezető részének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják a kötelezett szolgáltatók és adott esetben igazgatóik, **munkavállalóik és kívülről felvett tanácsadóik és szakembereik** számára, hogy teljes mértékben működjenek együtt a következők révén:

aa) Az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a pénzügyi információs egység kérelme alapján, annak minden szükséges információval való közvetlen ellátása.”

(13a) A 34. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok nem alkalmazzák a 33. cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket a közjegyzőkre, független jogi hivatások képviselőire, könyvvizsgálókra, külső könyvelőkre és adótanácsadókra, e mentesség azonban szigorúan csak azokra az információkra vonatkozik, amelyeket valamely ügyfelük hoz tudomásukra vagy valamely ügyfelükről szerzik be az ügyfél jogi helyzetének megállapításakor vagy az ügyfélnek az igazságszolgáltatási eljárásban vagy azzal kapcsolatban történő védelme vagy képviseletének ellátása során, attól függetlenül, hogy az ilyen információ kézhezvételére vagy megszerzésére ezen eljárás előtt, alatt vagy után kerül sor.

Adókijátszás, adókikerülés és adócsalás esetén, az ártatlanság vélelméhez és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme nélkül, a tagállamok biztosítják, hogy ezek a szakmák nyilvántartást vezessenek a meghozott intézkedésekről annak érdekében, hogy szükség esetén bizonyítékot tudjanak szolgáltatni a szóban forgó munkához kapcsolódó feladatok tényleges elvégzéséről.

aa) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok által az (1) bekezdés alapján kijelölt önszabályozó testületek éves jelentést tesznek közzé, amely információkat tartalmaz a következők tekintetében:

- a) az 58., 59. és 61. cikk alapján hozott intézkedések;
- b) a jogsértésekről szóló beérkezett jelentések száma;
- c) a pénzügyi információs egységnek benyújtott jelentések száma;
- d) a kötelezett szolgáltatók részéről az alábbi kötelezettségeiknek való megfelelés ellenőrzése céljából végrehajtott intézkedések száma és leírása:
 - i. 10–24. cikk (ügyfél-átvilágítás);
 - ii. 33., 34. és 35. cikk (gyanús ügyletek bejelentése);
 - iii. 40. cikk (nyilvántartás); valamint
 - iv. 45. és 46. cikk (belső ellenőrzések).”

(13b) A 37. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a kötelezett szolgáltató, illetve a kötelezett szolgáltató, **a pénzügyi információs egységek vagy más érintett közigazgatási szervek** igazgatója vagy alkalmazottja jóhiszeműen információkat fed fel a 33. cikk és a 34. cikk szerint, az nem eredményezi egy szerződés vagy bármilyen törvényi, jogszabályi vagy közigazgatási rendelkezés által az adatközlés vonatkozásában előírt korlátozás megszegését, és nem vonja maga után a kötelezett szolgáltatónak, illetve igazgatóinak vagy alkalmazottainak semmilyen felelősségét, még abban az esetben sem, ha a kötelezett szolgáltató, illetve annak igazgatója vagy alkalmazottja előtt nem volt ismeretes, hogy pontosan milyen büntetendő cselekményről van szó, és függetlenül attól, hogy ténylegesen sor került-e jogellenes cselekményre.”

13c. A 38. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek – ideértve a kötelezett szolgáltató alkalmazottait és képviselőit –, akik belső **vagy külső** eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, **jogi** védelemben részesüljenek a fenyegetésekkel **és a megtorló** vagy ellenséges fellépésekkel és különösen a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseivel **és az említett adatközléssel összefüggő polgári vagy büntetőjogi feljelentéssel** szemben.”

aa) A szöveg a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy azok a magánszemélyek, akik a fenyegetéseknek, ellenséges fellépéseknek vagy a munkáltató kedvezőtlen vagy megkülönböztető jellegű intézkedéseinek vannak kitéve amiatt, hogy belső eljárások révén vagy a pénzügyi információs egységnek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás gyanúját jelentik be, biztonságos módon tudjanak panaszt tenni az érintett illetékes hatóságoknak. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságoknak jogi kötelezettsége legyen, hogy vizsgálatot végezzenek és határozatot hozzanak. A határozattal szembeni bírósági jogorvoslatnak mindig lehetségesnek kell lennie.”

14. A 39. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az (1) bekezdésben meghatározott tilalom nem akadályozza az információk közzétételét az ugyanazon csoporthoz tartozó tagállami hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, illetve ezen intézmények és harmadik országokban található fióktelepeik és többségi tulajdonú leányvállalataik között, feltéve, hogy ezek a fióktelepek és többségi tulajdonú leányvállalatok maradéktalanul megfelelnek a 42. cikk szerinti csoportszintű politikáknak és eljárásoknak – beleértve az információ csoporton belüli megosztására vonatkozó eljárásokat is –, a csoportszintű politikák és eljárások pedig megfelelnek az ezen irányelvben meghatározott követelményeknek.”;

15. A 40. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) és b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) ügyfél-átvilágítás esetében a II. fejezetben meghatározott ügyfél-átvilágítási előírások teljesítéséhez szükséges dokumentumok és információk – köztük adott esetben a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel **vagy az illetékes hatóságok jóváhagyására figyelemmel más távoli azonosítási technikákkal** szerzett információk – másolata, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig;

b) az ügyletekkel kapcsolatos bizonyítékok vagy rögzített adatok, melyek lehetnek az ügylet azonosításához szükséges eredeti dokumentumok vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerint bírósági eljárásokban elfogadható másolatok – köztük adott esetben a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközökkel **vagy az illetékes hatóságok jóváhagyására figyelemmel más távoli azonosítási technikákkal** szerzett információk –, az ügyféllel való üzleti kapcsolat lezárását vagy az alkalmi ügylet időpontját követő öt évig.”;

b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A második albekezdés egyúttal a 32a. cikkben említett központi mechanizmusokon keresztül hozzáférhető adatokra is alkalmazandó.”;

(15a) A 43. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A személyes adatoknak az 1. cikkben említett pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából ezen irányelv alapján végzett kezelése **a 2016/679/EU rendelet** értelmében közérdeknek minősül.”

(15b) A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés d) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„d) a pénzügyi információs egység által benyújtott, a hozzá beérkezett, az általa elutasított, valamint a teljes körűen vagy részben megválaszolt, határokon átnyúló információkérések számára vonatkozó adatok, **partnerországokénti bontásban.**”

aa) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok a (2) bekezdésben említett statisztikákat eljuttatják **az Eurostatnak és a Bizottságnak. Az Eurostat éves jelentést tesz közzé, amelyben összefoglalja és kifejti a (2) bekezdésben említett statisztikákat. A jelentést honlapján is közzéteszi.**”

16. A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják a virtuális és törvényes fizetőeszközök közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, a letétkezelő pénztárca-szolgáltatók, a pénzváltó irodák és a készpénzes csekkbeviteli helyek, valamint a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző vagy társasági szolgáltatók nyilvántartásba vételét vagy működésének engedélyezését, és a szerencsejáték-szervezők működésének szabályozását.”;

16a. A 48. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok **mindenekelőtt** előírják az illetékes hatóságoknak, hogy kövessék eredményesen nyomon **azoknak a személyeknek a tevékenységeit, akikre a kötelezett szolgáltatók és önszabályozó testületek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos feladataikat átruházzák.**”

aa) a cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) **A tagállamok biztosítják, hogy egyetlen illetékes hatóság működjön a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet felügyelő hatóságként, strukturálisan független formában. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó felügyeleti hatóság biztosítja a más illetékes hatóságok és a bűnüldöző szervek által végzett pénzmosás elleni tevékenységek felügyeletét és összehangolását, biztosítva, hogy valamennyi kötelezett szolgáltató ellenőrzéseket, megelőzést, nyomon követést és orvosló intézkedéseket magában foglaló, megfelelő felügyelet alatt álljon. A többi tagállam pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet felügyelő hatósága, a Bizottság és az európai felügyeleti hatóságok számára a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet felügyelő hatóság szolgál kapcsolattartási pontként.**”

ab) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából fontos adatok igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete megfeleljen a magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra és az adatvédelemre vonatkozó szabályoknak, valamint feddhetetlenek és kellően képzettek legyenek. **A tagállamok biztosítják, hogy e hatóságok személyzetére olyan szabályok és mechanizmusok vonatkozzanak, amelyek elégségesek az összeférhetlenségek megelőzéséhez és szankcionálásához.**”

16b. A szöveg a következő 48a. cikkel egészül ki:

„48a. cikk

(1) A tagállamok illetékes hatóságainál a Bizottság szakértői általános és különös auditokat végeznek. A Bizottság szakértőket jelölhet ki a tagállamokból, hogy segítsék saját szakértőinek munkáját. Az általános és különös auditokat rendszeres jelleggel végzik. Ezek fő célja annak ellenőrzése, hogy az illetékes hatóságok a kockázatértékelésekkel összhangban és ezen irányelvnek megfelelően intézkednek-e. A Bizottság az ilyen auditok elvégzése előtt kérheti, hogy a tagállam mielőbb bocsássa rendelkezésre a lényeges információkat.

(2) Az általános auditokat egy vagy több meghatározott területre kiterjedő, különös auditok és vizsgálatok egészíthetik ki. Ezek a különös auditok és vizsgálatok különösen a következő célokat szolgálják:

a) a kockázatértékelések során feltárt kockázatok kezelésére megfelelőnek ítélt intézkedésekre vonatkozó ajánlások végrehajtásának ellenőrzése, és adott esetben magukban foglalhatják az illetékes hatóságok helyszíni ellenőrzését;

b) az illetékes hatóságok működésének és szervezetének felülvizsgálata;

c) a fontos vagy ismétlődő problémák kivizsgálása a tagállamokban;

d) vészhelyzetek, újonnan felmerülő problémák vagy új fejlemények kivizsgálása a tagállamokban.

(3) A Bizottság minden elvégzett audit eredményéről jelentést készít. Jelentése adott esetben ajánlásokat tartalmaz a tagállamok számára, amelyeket fel kell venni a 7. cikk (5a) bekezdésében említett ajánlások közé. A Bizottság jelentéseit nyilvánosan hozzáférhetővé teszi. A valamely tagállamban végzett ellenőrzésekről szóló jelentések esetében a Bizottság észrevételezésre megküldi az illetékes hatóságnak a jelentés tervezetét, majd a végleges jelentés elkészítésekor figyelembe veszi ezeket az észrevételeket, és a végleges jelentéssel együtt az illetékes hatóság észrevételeit is közzé teszi.

(4) A Bizottság éves ellenőrzési programot dolgoz ki, azt előzetesen közli a tagállamokkal, és jelentést készít annak eredményeiről. A Bizottság módosíthatja a

programot, hogy figyelembe vegye a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területének fejleményeit.

(5) A tagállamok:

a) az auditok eredményeként megfogalmazott ajánlások fényében megfelelő nyomon követési tevékenységeket végeznek;

b) minden segítséget megadnak és minden dokumentumot és egyéb technikai támogatást biztosítanak, amelyet a Bizottság szakértői az auditok eredményes és hatékony elvégzése érdekében kérnek;

c) biztosítják, hogy a Bizottság szakértői minden telephelyre és azok minden részére bejussanak, továbbá hozzáférjenek minden olyan információhoz, ezen belül a számítógépes rendszerekhez, amelyek feladataik ellátása szempontjából lényegesek.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 64. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az auditokra vonatkozó részletes szabályok elkészítése érdekében.”

17. A 49. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„49. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemben részt vevő döntéshozók, pénzügyi információs egységek, felügyeletok és egyéb illetékes hatóságok – például az adóhatóságok és a bűnüldöző hatóságok – rendelkezzenek olyan hatékony mechanizmussal, amely lehetővé teszi számukra, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre irányuló politikáik és tevékenységük kidolgozása és végrehajtása terén együttműködjenek, és azt a tagállamon belül koordinálják, többek között a 7. cikk szerinti kötelezettségük teljesítése céljából.”;

17a. *Az 50. cikk helyébe a következő szöveg lép:*

„Az illetékes hatóságok ellátják az európai felügyeleti hatóságokat az ezen irányelv szerinti feladataik végrehajtásához szükséges információkkal. Az európai felügyeleti hatóságok 2017. június 26-ig az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat adnak ki az illetékes hatóságok között a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet illetően a határokon átnyúló ügyleteket bonyolító hitel- és pénzügyintézetek felügyelete kapcsán folytatott együttműködés és információcsere formáiról.”

18. A VI. fejezet 3. szakasza a következő IIa. alszakasszal egészül ki:

„IIa. alszakasz

Az illetékes hatóságok közötti együttműködés

50a. cikk

A tagállamok **biztosítják** az illetékes hatóságok közötti információcserét és támogatásnyújtást. A tagállamok kimondottan biztosítják, hogy az illetékes hatóságok ne utasítsák vissza a segítségnyújtás iránti kérést az alábbi okokból:

- a) a kérést úgy tekintik, hogy annak adóügyi vonatkozásai is vannak;
- b) a nemzeti jogszabályok titoktartási kötelezettséget vagy az adatok bizalmas kezelésére vonatkozó kötelezettséget írnak elő a kötelezett szolgáltatók számára, kivéve, ha a keresett releváns információ ügyvédi titoktartási kötelezettség vagy szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozik;
- c) a kérést fogadó tagállamban vizsgálat, nyomozás vagy eljárás van folyamatban, kivéve, ha a segítségnyújtás hátráltatná a szóban forgó vizsgálatot, nyomozást vagy eljárást;
- d) a kérést benyújtó hatóság jellege vagy jogállása eltér a kérést fogadó illetékes hatóságtól.

A tagállamok biztosítják, hogy a hitel- és pénzügyintézeteket felügyelő illetékes hatóságok jellegüktől vagy jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Ez az együttműködés magában foglalja azt is, hogy a megkeresett hatóság hatáskörének keretein belül vizsgálatot indít a megkereső illetékes hatóság kérésére, és annak megállapításairól tájékoztatja a megkereső hatóságot.”;

(18a) a szöveg a következő 51a. és 51b. cikkel egészül ki:

„51a. cikk

A Bizottság 2017 júniusáig jogalkotási javaslatot terjeszt elő egy európai pénzügyi információs egység létrehozásáról, amely a tagállami pénzügyi információs egységeket koordinálná, segítené és támogatná. Ez az európai pénzügyi információs egység különösen az információcsere biztosítását szolgáló technikai infrastruktúra fenntartásában és fejlesztésében nyújt támogatást a nemzeti pénzügyi információs egységeknek, segíti őket a határokon átnyúló ügyek közös elemzésében és elkészíti az ügyre vonatkozó saját elemzését, valamint koordinálja a tagállami pénzügyi információs egységek határokon átnyúló ügyekkel kapcsolatos munkáját. E célból a nemzeti pénzügyi információs egységek a pénzügyi ügyek vizsgálatakor automatikusan információt cserélnek ezzel az európai pénzügyi információs egységgel. E jogalkotási javaslat a kiegyensúlyozott és testre szabott együttműködési rendszer kialakítása érdekében figyelembe veszi a tagállami pénzügyi információs egységek hatásköreinek és az együttműködés előtt álló akadályoknak a Bizottság általi feltérképezése során kapott eredményeket.

51b. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük együtt tudjon működni külföldi partnereivel, és ki tudja cserélni azokkal az érintett információkat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy pénzügyi információs egységük képes legyen a külföldi partnerek nevében megkereséseket végezni, amennyiben ez valamely pénzügyi tranzakciók elemzéséhez lényeges lehet. A megkereséseknek minimálisan a következőket kell magukban foglalniuk:

– a saját adatbázisaiban való keresés, amely magában foglalja a gyanús tranzakciókra vonatkozó jelentésekkel kapcsolatos információkat.

– más, olyan adatbázisokban való keresés, amelyekhez közvetlenül vagy közvetetten hozzáfér, ideértve a bűnüldözési adatbázisokat, a nyilvános adatbázisokat, az igazgatási adatbázisokat és a kereskedelmi jelleggel elérhető adatbázisokat.

Amennyiben megengedett számára, a pénzügyi információs egység a releváns információk megszerzése érdekében más illetékes hatóságokkal és pénzügyi intézményekkel is felveszi a kapcsolatot.”;

19. **Az 53. cikk a következőképpen módosul:**

a) Az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az erre vonatkozó kérésnek tartalmaznia kell a lényeges tényeket, a háttér-információkat, a kérés indokát és azt, hogy a kért információt milyen módon használják fel.”

b) a (2) bekezdés második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az említett pénzügyi információs egység a 32. cikk (9) bekezdése szerint megszerzi az információkat, és haladéktalanul továbbítja a válaszokat.”

ba) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A pénzügyi információs egység az információcserét csak abban a kivételes esetben tagadhatja meg, ha az ellentétes lenne nemzeti jogának alapelveivel. Az említett kivételeket pontosan meg kell határozni, elkerülendő az információkkal való visszaélést és azok elemzési célú szabad cseréjének indokolatlan korlátozását. *Ha ilyen kivételes esetre hivatkoznak, a felkért pénzügyi információs egység jelentést küld a Bizottságnak.*”;

bb) a cikk a következő (3a) és (3b) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az egyes tagállamok pénzügyi információs egységei évente összefoglaló jellegű statisztikákat tesznek közzé a többi pénzügyi információs egységgel való együttműködésükről és információcseréről.

(3b) A Bizottság jelentést készít a különböző tagállamok hatóságai közötti információcserével és segítségnyújtással kapcsolatban az illetékes hatóságok által tapasztalt akadályokról. E jelentést két évente teszik közzé.”

19a. **Az 54. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:**

„(1a) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi információs egységek kijelöljenek legalább egy tisztviselőt, aki felelős a többi tagállam hasonló hatóságaitól beérkező információ vagy kölcsönös jogsegély iránti kérelmek fogadásáért és e kérelmek kellő időben történő intézésének biztosításáért.”

20. Az 55. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megkeresett pénzügyi információs egység a kapcsolódó alaphüccselekmény típusától függetlenül haladéktalanul megadja a lehető legszélesebb körű előzetes hozzájárulást az információnak az illetékes hatóságok részére történő továbbításához. A megkeresett pénzügyi információs egység nem tagadhatja meg az információk továbbításához való hozzájárulást, kivéve, ha ez kívül esne a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályainak alkalmazási körén, hátráltatná valamely bűnügyi nyomozás lefolytatását, egyértelműen aránytalan lenne valamely természetes vagy jogi személynek vagy a megkeresett pénzügyi információs egység tagállamának jogos érdekeihez képest, vagy bármely egyéb módon ellentétes lenne az adott tagállam jogának alapelveivel. A hozzájárulás megtagadását megfelelően indokolni kell.”

aa) a cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Bizottság 2017. december 31-ig jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amely a pénzügyi információs egységek szükséges és hatékony koordinálásával és a pénzügyi bűncselekmények elleni küzdelem európai pénzügyi információs egység révén történő uniós szintű koordinálásával foglalkozik.”

21. Az 57. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„57. cikk

Az alaphüccselekmények nemzeti jogi meghatározásai közötti eltérések nem akadályozhatják a pénzügyi információs egységek más pénzügyi információs egységeknek való segítségnyújtásra vonatkozó képességét, és nem korlátozhatják az 53., 54. és 55. cikk szerinti információtovábbítást és -felhasználást.”

21a. A VI. fejezet 3. szakasza a következő alszakasszal egészül ki:

„IIIa. alszakasz

Együttműködés a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságok között és szakmai titoktartás

57a. cikk

(1) A tagállamok úgy rendelkeznek, hogy minden olyan személy, aki az ezen irányelvnek való megfelelés tekintetében a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságoknak dolgozik vagy dolgozott, valamint az illetékes hatóságok nevében eljáró könyvvizsgálók vagy szakértők szakmai titoktartásra kötelezettek.

Semmilyen bizalmas természetű információt, amely az ezen irányelv szerinti hivatali kötelezettségeik teljesítése során esetleg a tudomásukra jut, nem közölhetnek senkivel vagy semmilyen hatósággal, csak olyan összefoglaló vagy egyesített formában, amelyből az egyes kötelezett szolgáltatókat nem lehet azonosítani, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek kivételével.

(2) Az (1) bekezdés nem akadályozza ezen illetékes hatóságokat abban, hogy ezen irányelvnek vagy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletével kapcsolatos más irányelveknek vagy rendeleteknek megfelelően információkat továbbítsanak vagy cseréljenek ki egymással. Az információk továbbítása vagy cseréje arra figyelemmel lehetséges, hogy az átvevő hatóságot a nemzeti jog kötelezi arra, hogy megfeleljen az (1) bekezdésben megadott szakmai titoktartási feltételeknek.

(3) Az (1) bekezdés alapján bizalmas információkhoz jutó illetékes hatóságok ezt az információt csak a következő célok valamelyikére használják fel:

- az ezen irányelv szerinti feladataik ellátása – ezen belül szankció alkalmazása – során;*
- a más irányelvek vagy rendeletek szerinti feladataik ellátása – ezen belül szankció alkalmazása – során;*
- az illetékes hatóság határozatával szembeni fellebbviteli eljárásban, beleértve a bírósági eljárásokat;*
- a hitelintézetek és pénzügyi intézmények terén elfogadott uniós jogban meghatározott különös rendelkezések alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban.*

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a hitel- és pénzügyi intézeteket felügyelő illetékes hatóságok jellegüktől vagy jogállásuktól függetlenül a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek. Ez az együttműködés magában foglalja azt is, hogy a megkeresett hatóság hatáskörének keretein belül vizsgálatot indít a megkereső illetékes hatóság kérésére, és annak megállapításairól tájékoztatja a megkereső hatóságot.

(5) A tagállamok együttműködésről és bizalmas információk cseréjéről szóló együttműködési megállapodásokat köthetnek azokkal az illetékes hatóságokkal, amelyek az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok partnerei. Ezek az együttműködési megállapodások a viszonyosság alapján, kizárólag abban az esetben köthetők meg, ha az átadott információk legalább az (1) bekezdésben említett szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak. Az ezen együttműködési megállapodásoknak megfelelően kicserélt bizalmas információkat az említett hatóságok felügyeleti feladatainak ellátása céljából használják fel.

Amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, nem továbbítható azoknak az illetékes hatóságoknak a kifejezett hozzájárulása nélkül, amelyek a szóban forgó információt átadták, továbbá ez utóbbi esetben is kizárólag olyan célokból adható ki, amelyhez az említett hatóságok hozzájárultak.

57b. cikk

(1) A tagállamok az 57a. cikk (1) és (3) bekezdése ellenére engedélyezhetik az információcserét ugyanabban a tagállamban vagy másik tagállamban az illetékes hatóságok és az alábbiak között, felügyeleti feladataik ellátása során:

- olyan hatóságok, amelyeket más pénzügyi szektorbeli szervezetek állami felügyeletével bíztak meg, továbbá a pénzügyi piacok felügyeletéért felelős hatóságok;
- olyan szervek, amelyek az intézmények felszámolási és csődeljárásában, valamint más hasonló eljárásokban vesznek részt;
- olyan személyek, akik hitelintézetek és pénzügyi intézmények törvényben előírt könyvvizsgálatát végzik.

A kapott információra minden esetben az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelmények vonatkoznak.

(2) Az 57a. cikk (1) és (3) bekezdése ellenére, a nemzeti jogban megállapított rendelkezések alapján a tagállamok engedélyezhetik bizonyos adatok továbbítását a központi kormányzati szervezet más szervei számára, amelyek az hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletére vonatkozó jogszabályokért felelősek, továbbá az ilyen szervek nevében eljáró ellenőrök számára.

Ilyen adattovábbításra azonban csak abban az esetben kerülhet sor, ha erre a szóban forgó intézmények ezen irányelvnek való megfelelésének felügyeletéhez szükség van. Az információkhoz hozzáférő személyekre az 57a. cikk (1) bekezdésében említett szakmai titoktartási követelményekkel legalább egyenértékű követelményeket kell alkalmazni.

(3) A tagállamok a következő feltételekkel engedélyezik a hitelintézetek ezen irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéhez kapcsolódó bizonyos információk továbbítását a saját tagállamuk parlamenti vizsgálóbizottságai, a saját tagállamuk számvevőszéke vagy a saját tagállamuk egyéb vizsgálati szervei számára:

- a) a szerveknek az ezen intézmények felügyeletéért felelős hatóságok intézkedéseinek kivizsgálására vagy ellenőrzésére vagy az ilyen felügyeletre vonatkozó jogszabályalkotásra a nemzeti jogban pontosan meghatározott megbízása van;*
- b) a szervek az a) pontban említett megbízás teljesítéséhez szükségesnek tartják az információt;*
- c) az információhoz hozzáférő személyekre a nemzeti jog alapján legalább az 57a. cikk (1) bekezdésében említett egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik;*
- d) amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, az kizárólag azon illetékes hatóságok kifejezett hozzájárulásával hozható nyilvánosságra, amelyek azt nyilvánosságra hozták, és csak abból a célból, amelyhez az említett hatóságok hozzájárulásukat adták.*

(4) Ez az alszakasz nem akadályozza meg az ezen irányelvnek való megfelelés tekintetében a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó illetékes hatóságokat abban, hogy feladataik ellátása céljából bizalmas információkat továbbítsanak a más irányelvek vagy rendeletek szerint a hitelintézetek és pénzügyi intézmények felügyeletéért felelős más hatóságoknak, köztük az 1024/2013/EU rendeletnek megfelelően eljáró Európai Központi Banknak.”

21b. *A VI. fejezet 3. szakasza a következő alszakasszal egészül ki:*

„IIIb. alszakasz

Nemzetközi együttműködés

57c. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelintézeteket és a pénzügyi intézményeket felügyelő illetékes hatóságai, valamint bűnüldözési szerveik a lehető legszélesebb körű nemzetközi együttműködést biztosítsák a harmadik országok nemzeti illetékes hatóságok partnereinek minősülő illetékes hatóságaival.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy hatékony információs csatornák álljanak rendelkezésre, amelyek megkönnyítik a partnerek között a pénzügyi kapcsolatokkal kapcsolatos, akár spontán, akár kérésre történő gyors és konstruktív információcserét.”

21c. Az 58. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a büntetőjogi szankciókat maguk után vonó jogsértések esetén a bűnüldöző szervek megfelelő tájékoztatásban részesüljenek e jogsértésekről.”

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és az önszabályozó testületek tájékoztassák a Bizottságot, ha a nemzeti jogszabályok korlátozzák a feladataik ellátásához szükséges felügyeleti és vizsgálati hatásköreiket.”

21d. Az 59. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen legalább azokban a helyzetekben, amikor a kötelezett szolgáltatók megsértik a következő cikkekben előírt követelményeket.”

b) Az (1) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják azt is, hogy ez a cikk alkalmazandó legyen a 30. és a 31. cikkben előírt követelmények a társaságok és egyéb jogi entitások, illetve a bizalmi vagyongazdálkodás hasonló struktúrával, illetve feladatokkal rendelkező bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók és egyéb, társulás jellegű jogi megoldások általi súlyos, ismétlődő, rendszeres vagy e módokat ötvöző megsértése esetén.”

c) a 2. bekezdés c) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„c) súlyos, ismétlődő, rendszeres vagy e módokat ötvöző esetekben és olyan kötelezett szolgáltató esetében, amely engedélyezés hatálya alá tartozik, az engedély visszavonása vagy felfüggesztése;”

d) A (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„ba) súlyos, ismétlődő, rendszeres vagy e módokat ötvöző esetekben a működési engedély visszavonása;”

21e. A 61. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok és az **önszabályozó testületek** hatékony és megbízható mechanizmusokat hozzanak létre annak ösztönzése érdekében, hogy az ezt az irányelvet végrehajtó nemzeti rendelkezések lehetséges vagy tényleges megsértésének eseteit az illetékes hatóságoknál és az **önszabályozó testületeknél** bejelentsék.”;

b) A (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az illetékes hatóságok egy vagy több biztonságos kommunikációs csatornát biztosítanak a pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással összefüggő gyanú bejelentése céljából. Ezek a csatornák biztosítják, hogy az információt szolgáltató személy személyazonossága csak az illetékes hatóságok számára egyen ismert.”

21f. A 64. cikk helyébe a következő szöveg lép:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság 9. cikkben és a **48a. cikkben** említett felhatalmazása a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására határozatlan időre szól 2015. június 25-től kezdődő hatállyal.”

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 9. cikk és a **48a. cikk** értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik.”

(21g) a 65. cikk az alábbi (1a) bekezdéssel egészül ki:

„A jelentést szükség esetén megfelelő javaslatok kísérik, ideértve adott esetben a tagállami vagyonvisszaszerzési hivatalok közötti együttműködés javításával, a készpénzes kifizetésekkel, a virtuális fizetőeszközökkel, a felhasználók kilétét és a pénztárcacímeket rögzítő, a pénzügyi információs egységek számára hozzáférhető központi adatbázisok létrehozására és fenntartására vonatkozó felhatalmazásokkal, valamint a virtuális fizetőeszközök felhasználói számára kidolgozott nyilatkozatmintákkal kapcsolatos javaslatokat.

A Bizottság 2017 végére jelentést készít a tagállami pénzügyi információs egységek hatásköreiről és az együttműködés előtt álló akadályokról. Ez az értékelés magában foglalja a határokon átnyúló ügyek közös elemzésének a támogatására szolgáló eszközök és az EU-n belüli pénzügyi hírszerzés mértékének növelésére szolgáló megoldások értékelését. A jelentést szükség esetén az információkhoz való hozzáféréssel, valamint az információk cseréjével és felhasználásával kapcsolatos együttműködés előtt álló akadályok megszüntetésére irányuló megfelelő javaslatok kíséretében nyújtják be. A jelentés tartalmazza a következők szükségességének értékelését:

- a) *operatív útmutatás ezen irányelv megfelelő végrehajtásához;*
- b) *a határokon átnyúló ügyekkel kapcsolatos információcsere megkönnyítése;*
- c) *vitarendezési mechanizmus;*
- d) *az uniós szintű közös stratégiai kockázatelemzés támogatása;*
- e) *közös elemzési csoportok a határokon átnyúló ügyekhez;*
- f) *közvetlen jelentéstétel a kötelezett szolgáltatók részéről a FIU.net-en;*
- g) *egy európai pénzügyi információs egység létrehozása a nemzeti pénzügyi információs egységek közötti együttműködés és koordináció növelése érdekében.”;*

22. A 65. cikk a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A jelentést szükség esetén megfelelő javaslatok kísérik, ideértve adott esetben a virtuális fizetőeszközökkel, a felhasználók kilétét és a pénztárcacímeket rögzítő, a pénzügyi információs egységek számára hozzáférhető központi adatbázisok létrehozására és fenntartására vonatkozó felhatalmazásokkal, valamint a virtuális fizetőeszközök felhasználói számára kidolgozott nyilatkozatmintákkal kapcsolatos javaslatokat.”

(23) A 66. cikk első bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 2005/60/EK és a 2006/70/EK irányelv 2017. január 1-től kezdődően hatályát veszti.”

(24) A 67. cikk (1) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2017. január 1-jéig megfeleljenek. Az említett intézkedések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.”;

(24a) A II. melléklet 3. pontjának bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„3. Földrajzi kockázati tényezők – *nyilvántartásba véve:*”

25. A III. melléklet 2. pontjának c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) nem személyes üzleti kapcsolatok vagy ügyletek, bizonyos biztosítékok – például a 910/2014/EU rendeletben meghatározott elektronikus azonosító eszközök vagy releváns bizalmi szolgáltatások **vagy az illetékes hatóságok jóváhagyására figyelemmel más távoli azonosítási technikák** – nélkül;”.

2. cikk

A 2009/101/EK irányelv módosításai

A 2009/101/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. fejezet a következő 1a. cikkel egészül ki:

„1a. cikk

Alkalmazási kör

A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk közzétételére vonatkozó intézkedések alkalmazása során tiszteletben kell tartani a tagállam alábbiakra vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási előírásait:

a) az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 30. cikkében említett társaságok és egyéb jogi személyek, köztük a társaságoknak az ezen irányelv 1. cikkében említett típusai **■** ;

b) a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció vezetéséből álló vagy arra is kiterjedő üzleti tevékenységet végző és a szóban forgó üzleti tevékenység keretében profitszerzés céljából a bizalmi vagyongazdálkodási konstrukció vagyongazdálkodójaként eljáró személy tulajdonában lévő vagy általa kezelt vagyontárgyakból álló bizalmi vagyongazdálkodási konstrukciók, valamint a bizalmi vagyongazdálkodáshoz hasonló, társulás jellegű jogi megállapodások egyéb típusai.”

(1a) A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„aa) ha nem teszik közzé pontosan és hiánytalanul a tényleges tulajdonosra vonatkozó, a 7b. cikkben előírt információkat;”

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„ba) a tényleges tulajdonosra vonatkozó információk a 7b. cikk szerinti közzétételének elmulasztása.”

c) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek jogi személyre vonatkoznak, szankciók legyenek alkalmazhatók a vezető testület tagjaira vagy bármely más egyénre nézve, aki a nemzeti előírások szerint felelős a kötelezettség megszegéséért.”

2. A 2. fejezet a következő 7b. cikkel egészül ki:

„7b. cikk

A tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk közzététele

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az ezen irányelv 1a. cikkének a) és b) pontjában említett jogi személyek kötelező jelleggel közzétegyék a tényleges tulajdonosokra vonatkozó megfelelő, pontos és naprakész információkat, az (EU) 2015/849 irányelv 30. és 31. cikkével összhangban.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2015. május 20-i (EU) 2015/849 irányelve a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről, HL L 141., 2015.6.5., 73. o.”;

Ez az információ magában foglalja **legalább** a tényleges tulajdonos nevét, születési dátumát, állampolgárságát, letelepedése szerinti országát és elérhetőségét (lakcím megjelölése nélkül), továbbá a kezelt vagyoni érdekelttség jellegét és nagyságrendjét.

(2) Az (1) bekezdésben említett, tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk közzétételét az (EU) 2015/849 irányelv 30. cikkének (3) bekezdésében említett központi nyilvántartásokon keresztül biztosítják.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett, tényleges tulajdonosokra vonatkozó információk a 4a. cikk (2) bekezdésében említett, a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszereken keresztül **az adatvédelmi szabályoknak és a nyílt hozzáférésű adatok standardjainak megfelelően nyilvánosan is hozzáférhetőek legyenek. A hozzáférés feltétele az online regisztráció, és a tagállamok ügyintézési díjat vezethetnek be a hozzáférés költségeinek ellentételezése érdekében.**

(4) A tagállamok a nemzeti jogban meghatározott kivételes körülmények között eseti alapon részben vagy egészben felmentést adhatnak a tényleges tulajdonosra vonatkozó információkhoz való hozzáférés biztosítására irányuló, az (1) bekezdés szerinti kötelezettség alól, amennyiben ez a tényleges tulajdonost csalás, emberrablás, zsarolás, erőszak vagy megfélemlítés kockázatának tenné ki, vagy ha a tényleges tulajdonos kiskorú vagy egyéb okból cselekvőképtelen. ***A tagállamok biztosítják, hogy e felmentések megadására a körülmények kivételes jellegének részletes értékelése alapján kerüljön sor, és az értékelés kérésre a Bizottság számára hozzáférhető legyen. A visszaélések elkerülése érdekében a felmentéseket rendszeres időközönként felül kell vizsgálni. A felmentést egyértelműen jelezni kell a nyilvántartásban. A felmentés megadásáról szóló határozat adminisztratív felülvizsgálatához és a hatékony jogorvoslathoz való jogot garantálni kell. A tagállamok éves statisztikai adatokat tesznek közzé az adott felmentések mennyiségéről és a megadott indokokról, és az adatokat jelentik a Bizottságnak.***

(5) A tényleges tulajdonosok (1) bekezdésben említett személyes adatainak közzététele azt a célt szolgálja, hogy a harmadik felek és a civil társadalom egésze megismerhessék a tényleges tulajdonosok kilétét, ami a fokozott nyilvános ellenőrzés révén hozzájárul a jogi személyekkel és jogi konstrukciókkal való visszaélés megelőzéséhez. Ennek érdekében helyénvaló, hogy az információ a nemzeti nyilvántartásokon és a nyilvántartások összekapcsolására szolgáló rendszeren keresztül az adott ***jogalany vagy megállapodás*** nyilvántartásból való törlését követően 10 évig nyilvánosan hozzáférhető maradjon.

(5a) A tagállamok előírják az illetékes hatóságoknak, hogy kísérjék hatékonyan figyelemmel az e cikk követelményeinek való megfelelést, és tegyék meg a szükséges intézkedéseket a megfelelés biztosítására. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörrel rendelkezzenek – többek között a megfelelés monitoringja és az ellenőrzések végrehajtása szempontjából fontos adatok igénylésére vonatkozó hatáskörrel –, valamint hogy feladataik ellátásához megfelelő pénzügyi, humán és műszaki erőforrás álljon rendelkezésükre. A tagállamok biztosítják, hogy az említett hatóságok személyzete megfelelően magas szakmai színvonal fenntartására vonatkozó előírásoknak, többek között a titoktartásra és az

adatvédelemre vonatkozó szabályoknak, valamint hogy feddhetetlenek és kellően képzettek legyenek.”.

2a. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosítása

A 2013/36/EU irányelv 56. cikkének (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

fa) a 2015/849/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában említett kötelezett szolgáltatók említett irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéért felelős hatóságok.”

3. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek legkésőbb 2017. január 1-jétől megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

4. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

5. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt ...,

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*